

**Se videoerne: Schiller
Instituttets møde i Danmark:
Vi må skabe fred mellem
nationer og
en ny retfærdig økonomisk
verdensorden!
Lørdag den 7. oktober 2023,
Kl. 13 – 17.30**

2. del:

Invitation til deling:

Kom til Schiller Instituttets møde:

Vi må skabe fred mellem nationer og

en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

Dato: Lørdag den 7. oktober 2023

Tid: Kl. 13 – 17.30

Gratis adgang til live streaming tilgængeligt på denne side.

**Tilmelding til begrænsede pladser i mødeværelset: Michelle: 53
57 00 51; Feride: 25 12 50 33**

Hjemmeside: www.schillerinstitut.dk

Schiller Instituttet afholdt den 8.-9. juli 2023 en international konference i Strasbourg, Frankrig, med titlen "På randen af en ny verdenskrig: Europæiske nationer er nødt

til at samarbejde med det Globale Syd!" Der var tre talere fra Danmark. De tre talere, samt Tom Gillesberg og Michelle Rasmussen, fhv. formand og næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, vil nu holde taler og diskutere i København.

Program:

På vej mod en retfærdigt ny økonomisk verdens orden efter BRIKS topmødet i Sydafrika og G20 topmødet i Indien.

Tom Gillesberg: formand, Schiller Instituttet i Danmark.

De dybere rødder til krigen i Ukraine og hvad der skal til for at skabe fred mellem Ukraine og Rusland.

Jens Jørgen Nielsen: historiker, forfatter og foredragsholder om Rusland og Ukraine, Moskva-korrespondent for Politiken i slutningen af 1990'erne. En leder af Russisk-Dansk Dialog, fhv. lektor i kommunikation og kulturforskelle.

Forandringer i Indien, og Indiens rolle som en leder af det Globale Syd

Mrutyuanjai Mishra: fra Indien, skriver artikler og debatindlæg om Asien og Indien i bl.a. Politiken og Times of India, antropolog, konsulent og underviser.

Afrika på vej væk fra kolonitiden og et perspektiv for økonomisk udvikling

Andrews Nkansah, Ph.d.: fra Ghana, undergeneralsekretær for den internationale African Diaspora Congress (ADC), ekspert i bl.a. vandressourcer og landbrug.

Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches 50 år kampagne for en retfærdig ny økonomisk verdensorden

Michelle Rasmussen: næstformand, Schiller Instituttet i Danmark.

Verden bevæger sig med hastige skridt i to modsatrettede retninger. På den ene side er der farlige optrapninger i krigen mellem Ukraine/NATO og Rusland, som f.eks. Danmarks beslutning om at sende F-16-fly til Ukraine. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale leder, udtalte ved Schiller Institutets internationale videokonference den 9. september 2023, at "Nu er man nået til et militært dødvande, og fortsættelsen af de militære operationer kan på trods af alle nye våbenleverancer kun føre til en fuldstændig udmattelse af de menneskelige ressourcer i Ukraine, som allerede har lidt frygtelige tabstal, og faren for en optrapning til atomniveau, hvis enten Rusland ser sin territoriale sikkerhed truet, eller nogen mener, at en begrænset atomkrig er mulig".

(Lige efter starten af krigen, udstedte hun en appel for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, for at gøre det muligt at standse krigen og tilgodese alle nationer interesse, senere uddybet i ti principper.)

På den anden side vil vi gerne gøre borgerne opmærksomme på de tektoniske forandringer mod en ny retfærdig økonomisk verdensorden, der foregår i dette historiske øjeblik. "For kun hvis vi anerkender de valg, der klart ligger foran os, er der håb om en positiv vej ud af menneskehedens nuværende eksistentielle krise", sagde Helga Zepp-LaRouche.

85% af verdens befolkning – Den Globale Majoritet – gør oprør mod det rådne, onde, århundredegamle kolonisystem, som har gjort milliarder af mennesker til slaver og ødelagt deres liv, og kræver en retfærdig ny økonomisk orden baseret på udvikling af deres nationer til gavn for dem selv og fremtidige generationer. Dette afspejles i det nylige 15. BRIKS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, hvor seks nationer blev budt velkommen som nye medlemmer af BRIKS, med yderligere 40 nationer, der er ivrige efter at komme med.

Samtidigt vil vi gerne rekruttere de borgere i det kollektive

Vesten – som selv bliver mere og mere undertrykte og forarmede – til at deltage i dette oprør, en begivenhed, der kun sker én gang hvert tusinde år.

Det begrebsmæssige grundlag for dette tektoniske skift har rødder i Lyndon og Helga LaRouches 50-årige kamp for en retfærdig ny økonomisk orden imod et finansoligarki centreret i City of London og Wall Street. Dette omfatter talrige forslag gennem årtier til udvikling af lande i det Globale Syd, men også idéen om at bruge "det amerikanske systems" metoder af videnskabelig og teknologisk fremskridt fra Alexander Hamilton, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt og Lyndon LaRouche til at genopbygge de udmarvede økonomier i Europa og USA!

Som Helga Zepp-LaRouche sagde, "Det er tid til en grundlæggende strategisk genovervejelse. Er det ikke nu mere i USA's og de europæiske nationers interesse at tage initiativ til at samarbejde med alle landene i det Globale Syd og opbygge en velstående verden for alle nationer, end at løbe risikoen for at føre en politik, der kan føre til "historiens afslutning"?

Vil det lykkes os at rekruttere borgerne i Vesten til denne fredelige revolution? Vi er optimistiske, men det kræver en international bevægelse, som arbejder for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, til fordele for alle nationer.

Kom til vores møde og få en bedre forståelse af, hvordan vi er nåede frem til den nuværende skilevej, og hvad vi skal gøre for at sikre, at vi vælger en vej, som fører til en lys fremtid for alle.

Baggrund:

* Læs talerne af Jens Jørgen Nielsen, Mrutyuanjai Mishra og Andrews Nkansah på Schiller Instituttets konference i Strasbourg her: Nyhedsorientering august 2023:

Nyhedsorientering august 2023: Samarbejde med det Globale Syd for fred og udvikling

* Se Schiller Instituttets videokonference den 9. september 2023 her

* Læs Helga Zepp-LaRouches hovedtale

* Læs og skriv under: Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

* Læs: Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Download (PDF, Unknown)

Det er ikke længere en unipolær verden; lad os bygge en ny nu

Den 3. april 2023 (EIRNS) – Det er blevet så indlysende, at selv de selvbedrageriske bankfolk i City of London og Wall Street må indrømme det: De kan ikke længere beordre alle nationer på planeten til at adlyde deres ordrer, og forvente at de bøjer sig og skraber og lydigt begår selvmord. “Det er ikke længere en unipolær verden”, bemærkede en ledende finansstrateg i den globale investeringsbank RBC Capital Market (Royal Bank of Canada) i dag med beklagelse over for Financial Times.

Den spekulative bankmand henviste tilsyneladende til Saudi-Arabiens overraskende meddelelse i dag om, at landet og et halvt dusin andre olieproducerende nationer havde besluttet at reducere olieproduktionen for at fastholde priserne, og i den forbindelse arbejde sammen med Rusland – mens briterne og Biden-administrationen havde krævet, at de skulle gøre det stik modsatte. Men bankmandens kommentar kunne lige så godt være blevet fremsat om et halvt dusin tilsvarende tendenser i den seneste periode.

Saudierne og kineserne er blevet enige om at handle olie med yuan ved hjælp af en clearingcentrals ordning uden for dollarens kontrol, der omgår det dollarbaserede SWIFT-interbank afviklingssystem og i stedet anvender Kinas CIPS-system. De to lande matcher disse finansielle ordninger med opførelsen af et stort olieraffinaderi i Panjin, Kina til 12 mia. dollar, der skal håndtere ca. 210.000 tønder af saudisk råolie pr. dag .

Brasilien og Kina er ligeledes blevet enige om at gennemføre deres voksende handel og investeringer i yuan og reais, og også her vil CIPS fungere som clearingcentral og ikke SWIFT. Dette marked er vokset så hurtigt, at yuanen netop har afløst euroen som den næststørste valuta, som Brasiliens centralbank har i sin besiddelse. Også her drøftes der store fysisk-økonomiske udviklingsprojekter, herunder opførelsen af en bi-oceansk jernbanekorridor, der forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, og det er sandsynligt, at Brasiliens præsident Lula vil underskrive et aftalememorandum om at deltage i Bælte- og Vej-Initiativet, når han mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing den 14. april. Lula vil også tale med Xi om det presserende behov for en forhandlingsløsning på krigen i Ukraine, som når som helst truer med at optrappes til en decideret atomkrig mellem supermagterne. Begge ledere har fremlagt fredsforslag med henblik herpå.

På samme måde har Sydafrikas udenrigsminister fremlagt et

forslag om, at Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika – som sammen med Rusland udgør BRICS-landene – tager initiativ til at være værter for forhandlinger om at afslutte krigen i Ukraine. Sydafrika forbereder sig desuden aktivt på at være vært for det kommende BRICS-topmøde i august, hvor der vil ske en markant udvidelse af denne gruppe i form af BRICS-Plus.

Saudi-Arabien, Brasilien og Sydafrika – tre store nationer og vigtige regionale magter i Mellemøsten, Sydamerika og Afrika – agerer alle ud fra den simple erkendelse af, at det ikke længere er en unipolær verden. De er også i stigende grad bevidste – ligesom befolkningerne i USA og Europa – om, at fred og udvikling går hånd i hånd.

Som det fremgår af titlen på Schiller Instituttets konference den 15.-16. april: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten".

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar vil være en af konferencens hovedtalere, og han har skrevet en artikel, der med rette kan ses som et diskussionsoplæg til de overvejelser, der vil finde sted på konferencen. Under overskriften "On the Precipice of Nuclear War: Russia/Ukraine Conflict" skriver Ramotar:

"I øjeblikket er der nogle vigtige forslag på bordet, som fortjener en seriøs overvejelse. I første omgang har vi pavens forslag om at bruge Vatikanet som mødested for fredsforhandlinger. Dette må støttes.

"Der er forslag fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet. Hun har foreslået ti punkter, som også forbinder fred med udvikling. Disse bør også overvejes meget alvorligt.

"For nylig har Brasiliens præsident Lula fremsat forslag, som har til formål at få landene til at engagere sig i at bringe denne farlige situation til ophør.

"Forslaget fra Kinas præsident Xi er velgennemtænkt og kan yde

et vigtigt bidrag til genoprettelsen af freden i Europa og i verden.

“Alle de forslag, der er på bordet enkeltvis og kollektivt, kan danne grundlag for begyndelsen af processen mod fred. Alle disse forslag er værdifulde og har mange fælles standpunkter, som bør belyses.”

Tilmeld dig Schiller Instituttets konference her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Et vendepunkt i historien: En stor tragedie eller en succes uden fortilfælde?

Den 20. marts 2023 (EIRNS) – Vil USA's tidligere præsident Donald Trump blive arresteret i dag? Vil det lykkes præsident Xi og præsident Putin at opnå en fredsforhandling i Ukraine? Vil det amerikanske, britiske og NATO's geopolitiske establishment, der foreslår at ødelægge Taiwans økonomi, hvis Beijing overtager kontrollen med øen, blive fordrevet fra magtens korridorer?

Det vigtigste spørgsmål: Hvad vil du foretage dig i dag og kvalificere dig til at udrette i morgen?

Lyndon LaRouche indledte sin tale til en konference i Schiller Instituttet den 21. marts 2003, morgenen efter at USA's og Storbritanniens morderiske krig mod Irak begyndte: “Der er en kombination af farce og tragedie i gang i Washington, D.C. Det

er en slags Shakespeare-farce, hvor præsidenten spiller rollen som Kong Lear og vicepræsidenten rollen som Lady Macbeth. Men dette er en meget alvorlig sag. Nogle gange vil tåber gøre, hvad andre ikke vil gøre, og nogle gange finder den, der ønsker at få begået en stor forbrydelse, en tåbe til at gøre det, fordi han ikke vil vige tilbage for det, fordi han ikke véd bedre. Som denne stakkels præsident, der oprigtigt set ikke aner, hvad han gør. Har ingen idé om, hvad den virkelighed er, som han opererer i.

“Det vi må forstå er, at i denne tragedie, som i alle klassiske tragedier, i samtlige sande tragedier i historien, så er roden til katastrofen ikke folkets ledere. Den er ikke ledende institutioner. Det er folket selv, som bringer katastrofen over sig selv ved at vælge ledere eller ved at støtte ledere, som er årsagerne til denne katastrofe. Det er det, som den græske tragedie belærer os om. Det er, hvad Shakespeare underviser i. Det er det, som Schiller belyser. Det er sandheden.”

Han advarede om, at konflikten ikke var lokal:

“Nu er der nogle mennesker, der mener, at krigen mod Irak er en krig mod Irak. Det er ikke en krig mod Irak. Det er en krig mod Irak som påskud for at starte en verdenskrig. Formålet bag dette er en verdenskrig, ikke en Irak-krig... .

“Derfor må vi stoppe det. Denne krig er ikke uundgåelig. Dens fortsættelse er ikke uundgåelig. Vi må stoppe den. De der siger, lad os acceptere en uundgåelig krig og forsøge at rydde op bagefter, er fjolser. Der er nemlig ikke noget bagefter. Der er kun en kontinuerlig krig... .

“Kina er en af de nationer, som denne krig er rettet mod, hvilket giver dig en fornemmelse af, hvilke dimensioner det drejer sig om, hvad vi er oppe imod.

“Vi må stoppe denne krig.”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/

lar_key.html)

I dag truer krigen hele kloden gennem muligheden for atomkrig med Rusland, Kina eller begge dele!

Men sammenbruddet af det transatlantiske finansielle og intellektuelle system, som driver risikoen for atomkrig i dag, ligesom det driver implosionen af finanssystemet, har også været med til at katalysere skabelsen af et nyt system. Helga Zepp-LaRouche forklarede den 21. marts 2003: "Den eneste gode nyhed i alt dette er, at alternativet til det gamle system, der er ved at bryde sammen, allerede er ved at komme på plads. Den nye alliance mellem ... Rusland, Kina, Indien, Iran og mange andre lande, som forenes via den Eurasiske Landbro, er ved at finde sammen. Og vi ser nu et meget fremskredent stadium af noget, som Lyn forudsagde..." (https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/helga_key-2.html)

Som det fremgår af en række tidligere og fremtidige diplomatiske succeser – fra Saudi-Arabien og Iran til Syrien og U.A.E., Brasilien og Kina, D.R. Congo og Rusland – er et nyt paradigme ved at sprede sig over hele kloden. Vil "Vesten" tilslutte sig det?

**Strategisk styrkeprøve:
Bankkrak eller samarbejde med**

Kina

Den 19. marts 2023 (EIRNS)- For at sige det mildt, er bankernes åbningstider de sidste to weekender blevet udvidet. "Alting-boblen" er nu udbredt overalt. Den fatale frygt blandt centralbankfolkene er, at de asiatiske markeder mandag morgen i Tokyo ikke længere vil gøre det foreskrevne, at parterne på begge sider af derivatkontrakter til en nominel værdi af 2 billiarder dollars vil dukke op. Fra markedernes lukketid fredag eftermiddag begyndte en maraton af intense forhandlinger i disse dage. I weekenden handlede det om, hvordan man kan forhindre en implosion i Credit Suisse i at sprede sig og udløse et sammenbrud i det indviklede net af derivatvæsenets væv af derivatvæddemål, afviklet lige så hurtigt som en nuklear kædereaktion.

Tidligt søndag aften i Zürich havde Bank of London, den amerikanske centralbank, Federal Reserve, de finansielle tilsynsmyndigheder og formodede reguleringsmyndigheder i Storbritannien og USA, indgået aftaler med den schweiziske nationalbank om den seneste nødløsning. I sidste uge blev der kastet et historisk beløb på 54 mia. dollars efter Credit Suisse. I dag blegner det i forhold til de nye 225,6 mia. dollars, som den schweiziske regering har forpligtet sig til i forbindelse med aftalen om at lade UBS opsluge Credit Suisse.

Tidligt søndag aften i Washington meddelte den amerikanske centralbank i al stilhed, at de og fem andre store centralbanker i verden mandag morgen ville kaste sig ud i en ny syndflod af udstedelse af dollars – en gentagelse af "swap-aftalerne" fra den 7. marts 2020, uden at der er nogen chance for, at det der dengang var et betagende, historisk niveau af "varm luft"-udstedelse, kan købe ret meget tid længere. Den amerikanske centralbank skal stille "nye løbende amerikanske dollar-swap-linjer" til rådighed for 7-dages-lån af dollars til centralbankerne i Storbritannien, Japan, Schweiz, den Europæiske Centralbank og Canada. Det fantasifulde forsøg på

at udtørre inflationen med mekanismen med konstante renteforhøjelser er løbet lige ind i de systemiske svagheder fra de tidligere redningspakker fra 2008, svagheder, der gennem årene er blevet skjult med gratis penge, flere og mere eksotiske finansielle instrumenter og stadig ringere og mindre regulering. Alle skal lade som om, at dagen, hvor de faktiske aktiver skal afregnes, kan udskydes uendeligt langt væk – og den berygtede prærieulv i tegneserien "Roadrunner" kan trænes til aldrig at kigge nedad.

Umiddelbart før Zürichs offentliggørelse af 225,6 mia. dollars-hjælpepakken, gav Helga Zepp-LaRouche og EIR's økonomiske strateg Dennis Small en timelang effektiv, fremsynet analyse af rodet og vejen ud af det <https://twitter.com/ZeppLaRouche/status/1636817130908729357?s=20>. Udviklingen resten af dagen understregede kun nøjagtigheden af den fremlagte overbliksanalyse.

På tærsklen til Kinas præsident Xi Jinpings ankomst til Moskva til tre dages samarbejdsdrøftelser med Ruslands præsident Vladimir Putin, gjorde Kinas nyhedsbureau Xinhua det krystalklart, at Xis Bælte- og Vej-pakke af store infrastrukturprojekter har været grundlaget for det voksende strategiske forhold til Rusland. Desuden forhindrer sådanne "win-win"-tilgange på det fysisk-økonomiske område ikke kun kræftfremkaldende finansielle bobler, men giver også mulighed for diplomatiske foranstaltninger, som f.eks. Kinas overraskende succes med en tilnærmelse mellem de bitre fjender Saudi-Arabien og Iran. I dag inviterede den saudiarabiske kong Salman faktisk Irans præsident Ebrahim Raisi til Riyadh for at udforme deres fælles fremtid. Salman omtalte deres to lande som "brødre". Det er det nedværdigede, imperiale "hund-æder-hund"-syn på mennesker, der låser det nuværende Vesten fast i disse finansielle umuligheder, og ikke mindst militære umuligheder.

Biden-administrationens talsmand for Det Nationale Sikkerhedsråd, John Kirby, advarede Xi-Putin-mødet om, at hvis

de fik den ubehagelige idé at arrangere et forslag om våbenhvile, så afviser USA det på stående fod. Den samme type frygt for det næste niveau af den strategiske udvikling mellem Kina og Rusland og den samme type ynkeligt klynkeri bliver i øjeblikket kastet efter Putin af den såkaldte "Internationale Domstol" – som dog ikke har nogen juridisk gyldighed for Rusland, USA, Kina, Indien eller mange andre lande. Deres PR-stunt med at udstede en "arrestordre" mod Putin for at redde de forældreløse børn i Donbass, børn, hvis forældre blev dræbt af Kiev-regimet selv, lige før Xi-Putin-topmødet er ikke bare "vand på en gås" for Putin, men endnu et tegn til det Globale Syd og verden om, at "kejseren er nøgen".

Hold øje med denne side de næste 24-72 timer, som om dit liv, ligesom dine venners og din families liv, er på spil, og foretag en kølig, rolig og hurtig organisering. Både topmødet i Moskva og centralbankernes panik sker i realtid.

Gandhi, Schiller og King: Sandhedskraften og den ophøjede medfølelse

Download (PDF, Unknown)

Nedtælling i USA: 14 dage tilbage til afstemningen i Repræsentanternes Hus om H. Con. Res. 20 om at trække amerikanske styrker ud af Syrien

Den 2. marts 2023 (EIRNS) – Verdenskrigsmaskinen af nationer, alias Global NATO, har i denne uge udfoldet sig på ganske særlige måder, men alle er de en del af den samme NATO-dynamik til fremme af krig og udøvelse af folkedrab. Samtidig har de kræfter, der samler momentum imod dette – som det ses i de seneste to ugers massedemonstrationer i det transatlantiske område – en vældig styrke som kan besejre ondskaben, på grund af forpligtelsen til sandhed og kærlighed til menneskeheden. Det gælder blandt andet om at forhindre et atomart holocaust.

På den krigsførende front lykkedes det med en fordærvet afstemning i det amerikanske Repræsentanternes Hus i Washington DC den 27. februar at forlænge varigheden af de amerikanske sanktioner mod Syrien, der blev vedtaget i 2019, kendt som "Caesar-sanktionerne" (betegnelsen angiver en anonym kilde af påståede fotos af grusomheder begået af Bashar al Assads regering, uden beviser).

Ved at opretholde disse sanktioner, i lyset af jordskælvskatastrofen, fortsætter den undergravning, forarmelse og besættelse af Syrien, som har stået på i 12 år. Afstemningen i Kongressen er en fortsættelse af Obamas/Trumps/Bidens politik for sanktioner, krigsførelse og besættelse af dette land i al den tid, og afstemningen stadfæster anvendelsen af sanktioner i det hele taget.

Afstemningen blev 414 mod 2 (for House Resolution 132), idet rep. Thomas Massie (R-Tenn) og Marjorie Taylor-Greene (R-GA) stemte nej.

På den krigsførende front i New Delhi forsøgte Gruppen af de 20 udenrigsministre (G20FFM) i dag og i går på mødet i Gruppen af Syv (G7) og de NATO-nationer, der er på linje med NATO, at mobbe andre G20-nationer til at følge med det Globale NATO for at fordømme Rusland i forbindelse med "spørgsmålet" om Ukraine. Storbritanniens, USA's og Hollands udenlandske udsendinge var meget udfarende. USA's minister Antonio Blinken tordnede inden mødet begyndte imod at Kina vovede at blive ved med at stå "på begge sider" af Ukraine-spørgsmålet, men at det skulle fordømme Rusland.

Den nye " Globale Majoritet" tilsidesætter imidlertid disse særtilfælde og vokser minut for minut. I New Delhi erklærede Indiens premierminister Narendra Modi, der i øjeblikket er G20-formand, i dag, at han taler og fortsat vil tale med "det Globale Syds stemme". Han fokuserede sine bemærkninger og dagens dagsorden på behovet for, at alle nationer tackler kriserne med hensyn til de basale behov – fødevarer, energi, gældslettelse og andre områder – og dernæst samarbejder om at bekæmpe terrorisme, narkotika og en række andre fælles trusler. Der kunne ikke blive tale om en fælles erklæring, der fordømmer Rusland. I stedet blev der udsendt en " formandskabserklæring".

Hvis vi vender os mod USA, er den måde, hvorpå man fuldt ud kan begribe Kongressens afskyelige afstemning for sanktioner tidligere på ugen, at orkestreringen af denne afstemning var et direkte modsvar på den verdensomspændende, tiltagende fordømmelse af sanktionerne i Syrien (og andre steder) og afvisningen af selve det Globale NATO. Schiller Instituttet og dets samarbejdspartnere spiller en afgørende rolle i denne mobilisering.

Blandt de seneste initiativer er der planlagt

massedemonstrationer denne lørdag den 4. marts af "End the Siege"-kampagnen i mindst 13 nationer og snart i flere nationer med det formål at gøre en ende på de forhold, hvor "syrerne kvæles af disse sanktioner med mangel på brændstof, elektricitet, vand og endog mad". En af de igangsættende grupper i denne kampagne er "Jordanian Peoples' Committee for Relief."

Et umiddelbart mål for vores mobilisering i USA er at udstede påbud til Kongressen om at vedtage det lovforslag, der blev fremsat i februar, om at trække alle USA's væbnede styrker ud af Syrien. Det drejer sig om House Concurrent Resolution No. 20, indgivet af rep. Matt Gaetz (R-FL), som på et tidspunkt i løbet af de næste 14 dage skal til afstemning, i henhold til protokollen om at være en "privilegeret" resolution, til hastesafstemning, i henhold til "War Powers Act".

Deltag i mobiliseringen nu. I en personlig besked, som en amerikansk Pax Christi-organisator sendte ud i dag, hedder det: "Vi ved, at amerikanske tropper befinder sig i mere end 800 lejre rundt om i verden, og det må ændres. Der er nu en mulighed for at trække de amerikanske tropper i det krigshærgede Syrien ud. Læs venligst denne rapport [vedhæftet] og benyt lejligheden til at tvinge republikanerne og demokraterne til at få vores tropper ud af Syrien. Lad dig venligst ikke afskrække af nogen form for pragmatisme fra et af partierne eller de personer, der opfordrer til at gennemføre denne handling. Det afgørende behov er at hjælpe med at afslutte den udenlandske besættelse, trække de amerikanske tropper ud og ophæve sanktionerne, så det syriske folk kan få mad og materialer, der i øjeblikket blokeres af USA.

"Denne grusomhed skriger til himlen om en løsning og intervention. Forlang at USA's folkevalgte trækker tropperne tilbage og ophæver sanktionerne for at redde det syriske folk og den syriske kultur."

Lyndon LaRouche, FDR og den “nye ånd fra Bandung”

Den 30. januar 2023 (EIRNS) -Vi mindes i dag, seks dage før Schiller Instituttets konference den 4. februar, “The Age of Reason, or the Annihilation of Humanity?”, præsident Franklin Delano Roosevelts, født den 30. juli 1882, mission efter Anden Verdenskrig. Selv om FDR ikke levede til krigens afslutning, blev hans vision vedtaget og videreført gennem ord og handlinger fra veteranen fra Anden Verdenskrig, Lyndon LaRouche. Hele LaRouches voksne liv, især fra 1945 til sin død den 12. februar 2019, var viet til at udrydde den britiske, belgiske, portugisiske, hollandske og franske kolonialisme.

Nu er dette neoimperiale system i sin endelige fase af sammenbrud og angriber den fremvoksende verdensalliance, der er udtrykt ved BRICS-Plus-processen og Bælte & Vej-Initiativet (som begge var påvirket af LaRouches og hans medarbejderes økonomiske politik, programmer og kampagner siden forslaget om Den Internationale Udviklingsbank (IDB) fra 1975). Dets “grønne malthusianisme” afslører et satanisk syn på menneskeheden. Det kan prale af en rovdyrisk, kannibaliserende økonomisk praksis, der matcher den. Denne imperialistiske, racistiske praksis, disse “metoder fra det 18. århundrede”, som Den amerikanske Frihedskrig blev udkæmpet imod, blev mere end én gang fordømt af FDR over for en oprørt Winston Churchill. Churchills svar var: “Jeg er ikke blevet kongens premierminister for at lede afviklingen af det Britiske Imperium”.

På et EIR-seminar i oktober 1997 identificerede LaRouche den bedste måde at forårsage hjerteanfald hos imperialister af Churchillansk oprindelse: befri verdens befolkninger gennem teknologiske fremskridt, der opnås gennem teknologioverførsel. Det er den proces, der nu er i fuld gang i hele verden, men især på det afrikanske kontinent, som de "teknologiske apartheid"-kræfter i "Grøn NATO", Great Reset, vender sig voldsomt og morderisk imod. LaRouche udtalte: "Denne evne til at overføre teknologi og udvikle den, afhænger af forholdet mellem antallet af personer, der er produktivt beskæftiget i en maskinværktøjssektor i forhold til det samlede antal beskæftigede i økonomien. Det vil sige: forholdet mellem det teknologiske fremskridt pr. indbygger i maskinværktøjssektoren og det forventede teknologiske fremskridt pr. indbygger i arbejdsstyrken som helhed. Dette er nøglen, den uundværlige nøgle til økonomisk fremskridt: Uden den kan man ikke få det... Og derfor er det afgørende for alle disse dele af verden, hvad enten det er Afrika, Sydasien eller Østasien, at sikre verdens sektorer retten til udvikling. Retten til udvikling omfatter uddannelse, udvikling af infrastruktur og frem for alt evnen til fremstilling af værktøjsmaskiner, uden hvilken man ikke kan få en kontinuerlig og bæredygtig udvikling." (https://larouchepub.com/eiw/public/1997/eirv24n44-19971031/eirv24n44-19971031_052-the_usa_china_strategic_partners-lar.pdf)

FDR's synspunkt, ikke blot som reaktion på Churchill, men som reaktion på den imperialistiske menneskeopfattelse, der kom til udtryk i det, han var vidne til under sine besøg i den britiske koloni Gambia i Afrika, var, at Storbritannien var ansvarlig for "et helvedeshul". Vedrørende selve ideen om imperialistisk styre, som FDR mente skabte forudsætningerne for de grusomheder, der blev kaldt 1. og 2. verdenskrig, erklærede han: "De [som] søger at etablere regeringssystemer baseret på regulering af alle mennesker foretaget af et fåtal individuelle herskere ... betegner dette som en ny orden. Det er ikke nyt, og det er ikke en orden." Vi ser og hører ekkoet af dette overalt omkring os i dag. Nationerne i den

transatlantiske sektor og deres borgere vågner op og konstaterer, at de befinder sig i en krig med Rusland og Kina, som ingen ønsker, bortset fra "en håndfuld individuelle herskere", der ofte dikterer de "demokratiske valgte regeringers" handlinger, hvor borgerne overvåges og kontrolleres 24 timer i døgnet. Det kaldes "sociale medier" og er interaktivt spionsoftware, der foregår 24 timer i døgnet. Amerikanske generaler meddelte i denne uge, at USA vil være i krig med Kina i 2025. Så sent som i sidste uge blev Amerika og Europa gennem udtalelser fra den tyske udenrigsminister, NATO-marionetten Annalena Baerbock, og andre informeret om, at vi er i krig med Rusland. Krigen bliver angiveligt udkæmpet for at forsvare den "nye, regelbaserede verdensorden".

Men der findes et andet, reelt begreb for et lovligt, suverænt styre – en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, som var ønsket hos de over 100 nyoprettede nationer, der opstod efter Anden Verdenskrig, begyndende med Indien og Mahatma Gandhis vellykkede ikke-voldelige bevægelse. FDR ville have været meget positiv over for det, som Gandhis bevægelse opnåede, hvis han havde levet og bevidnet det. Gandhis åndelige efterkommere, herunder Indira Gandhi, Jawaharlal Nehrus datter, arbejdede sammen med LaRouche'erne for at tilføre Gandhis fredsbegreb et økonomisk indhold.

I den dialog, som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche førte med verdens ledere fra 1970'erne og fremefter, herunder José López Portillo fra Mexico, Indira Gandhi fra Indien og mange andre; og i deres arbejde med personer som Guyanas fremragende udenrigsminister Fred Wills og Ugandas tidligere præsident Godfrey Binaisa, som begge blev direkte tilknyttet Schiller Instituttet, førte det til, at mange "lyttede til Lyndon LaRouches kloge ord". I Kina og Rusland, og i disse lande på hver sin måde, var denne dialog med LaRouche særlig og yderst frugtbar. I begge tilfælde overtog intelligentsiaen fra disse nationer ikke blot elementer, men også den indstilling, i hvert fald delvist, der lå til grund for LaRouches unikke

gennembrud inden for fysisk økonomi, især hans revolutionerende tilgang til begreberne arbejde, energi og teknologisk fremskridt.

Sidste år skrev den russiske økonom Sergei Glazyev, som personligt diskuterede økonomi med LaRouche for over 20 år siden, i anledning af LaRouches 100-års fødselsdag: "Hvis verdens nationers ledere havde lyttet til Lyndon LaRouches stemme, så var det måske lykkedes os at undgå de sociale omvæltninger, som vi står over for i dag som følge af sammenbruddet af verdens finansielle og økonomiske system, der er baseret på ubegrænset udstedelse af dollar og andre vestlige reservevalutaer... Lyndon LaRouche så årtier fremad. Han advarede USA og dets partnere om det uundgåelige sammenbrud af deres finansielle ekspansionspolitik, hvor spekulanternes interesser overskygger den nationale interesse og økonomiens udvikling. De globale spekulanter og verdensoligarkiet, som er parasitter på den pengemæssige udstedelse af verdensvalutaer, brød sig i høj grad ikke om LaRouche på grund af dette. Han blev forfulgt og risikerede fængselsstraf. Han stillede flere gange op til præsidentvalget i USA, og hvis Lyndon LaRouche var blevet valgt til præsident, ville verden i dag udvikle sig stabilt. Der ville ikke være det voksende kaos, der ville ikke være de verdensomspændende krige og provokationer, som det globale oligarki udøver for at afskrive sin gæld." (https://larouchepub.com/pr/2022/20220916_glazyev_praises_larouche_on_centenary.html)

Glazyev er blot én af flere personer i og omkring regeringer over hele verden, som er parat til at gøre brug af Lyndon LaRouches ideer om fysisk økonomi for at udkonkurrere den økonomisk og strategisk tilbagestående neoliberale/neokonservative militærstrategi, kaldet "Global NATO". I en kommentar om sidstnævnte under forberedelsen af lørdagens konference sagde Helga Zepp-LaRouche for nylig: "Jamen, jeg tror, at konferencens emner vil være særdeles

aktuelle, og i betragtning af at man har denne optrapning, med Leopard 2- kampvogne, man har bestræbelserne på at øge det Globale NATO, EU-NATO-aftalen, den japansk-britiske aftale, den såkaldte gensidige samarbejdsaftale; AUKUS mellem Australien, USA, og Storbritannien – så der er et helt klart tegn på, at det Globale NATO forbereder sig på et opgør med Rusland og Kina, og flere og flere mennesker, især i det Globale Syd, er ved at blive opmærksomme på dette...”

Så selv om det kan forekomme, at den nuværende fremdrift mod krig, der stammer fra “et gammelt, vanvittigt, blindt, sygt og døende” transatlantisk oligarki, er altomfattende og uafvendelig, er det ikke tilfældet. Der er en ny Bandung-ånd, der præger verden, og som er mere magtfuld end dette dødsdømte finanspolitiske systems døds kvaler, som færre og færre mennesker har tillid til. Den omfattende Fælleserklæring den 4. februar 2022, “China-Russia Joint Statement on International Relations Entering a New Era”, afspejler for dem, der kender historien om det der blev kaldt “den kinesisk-sovjetiske splittelse”, brugen af ideerne fra den Westfalske Traktat fra 1648, ikke blot for at stoppe en krig, men for at skabe en fred, der er mere dynamisk, da den er teknologisk optimistisk, end den kulturelle pessimisme i det malthusianske “kanonbådsdiplomati, der leder efter monstre at dræbe”. I mellemtiden, mens Janet Yellen fra det amerikanske finansministerium, Jens Stoltenberg fra NATO og Tony Antony Blinken fra udenrigsministeriet trasker rundt i verden og forsøger at hverve Afrika, Asien og Sydamerika til deres krig mod civilisationen kaldet “Projekt Demokrati”, er det da aldrig faldet dem ind, at de, set fra de befolkningers synspunkt, som de formaner, afpresser og truer, moralsk set ikke har noget tøj på?

Hvis vi skal forhindre atomkrig under de nuværende omstændigheder i verden, kræver det, at vi fremlægger en vision og et løfte om en fremtid, som folk kan fornemme er lige uden for deres fatteevne, men som samtidig er inden for

rækkevidde, hvis de udvider deres bevidsthed hinsides den snævre rækkevidde af deres falske aksiomer om menneskehedens natur. Tag fat i de ti principper for en ny international sikkerheds-og udviklingsarkitektur, og så vil initiativet for fred, der blev påbegyndt af Pave Frans og fremskyndet gennem bestræbelser som f.eks. lørdagens konference, blive en realitet.

Der findes røde linjer; når de først er overskredet, er der ingen ny chance

Den 23. jan. 2023 (EIRNS) – Hvis man åndede lettet op efter sidste uges møde på luftbasen i Ramstein, fordi det ikke lykkedes at presse Tyskland til at sende Leopard-kampvogne til Ukraine, og at spændingerne i krigen mod Rusland derfor var aftaget en smule, så skal man nok tro om igen.

Den pjuskede grib Boris Johnson dykkede i morges ned i Kiev i et overraskelsesbesøg for at støtte nazist-regeringen dér, ved at erklære at “dette er tidspunktet til at fordoble indsatsen og give ukrainerne alle de værktøjer, de behøver”. Han fordømte også den tyske regering under Olaf Scholz for ikke at have givet tilladelse til leveringer af kampvogne. Samtidig bekendtgjorde den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock offentligt en politik, der var direkte i modstrid med den politik, som kansler Scholz havde fastlagt for sin regering, og erklærede at Tyskland ville tillade Polen at sende Leopard-kampvogne til Ukraine, hvis blot de anmodede om det.

I sidste uge, den 18. januar, havde BoJo på provokerende vis opfordret til at overskride samtlige Ruslands røde linjer,

herunder et direkte angreb på Krim, og han havde tilmed overvejet muligheden for en atomudveksling med Rusland. "Hvis Rusland skulle gøre brug af et atomvåben ... vil Vesten, er jeg bange for, være tvunget til at iværksætte gengældelsesaktioner af den ene eller anden art... Set fra den menige russers synspunkt ville det være en absolut katastrofe". Han tilføjede, at "vi snakker ikke om en atom-konfrontation mellem NATO og Rusland", og at selv hvis russerne blev irriterede, "var sandsynligheden for et atomangreb begrænset".

At opfordre til en fremgangsmåde, hvor "sandsynligheden for et atomangreb var lav" – hvor lav, Boris? 5 %, 10 %, 2 % – får Dr. Strangelove til at ligne en ansvarlig og fornuftig mand til sammenligning.

Som modtræk til et sådant vanvid udtrykker de russiske ledere sig fortsat i de klareste vendinger. Dmitrij Medvedev, vicedirektør for Det Nationale Sikkerhedsråd, advarede i går om, at eftersom Ramstein har vist, at "vores fjender vil forsøge at mishandle eller endog ødelægge os i en uendelighed ... kan der på et tidspunkt opstå en ny militær alliance", som kan tage kampen op med det Globale NATO-apparat. En dag tidligere fastslog Vjatjeslav Volodin, formand for den russiske statsduma, at "leverancer af offensive våben til Kiev-regimet vil føre til en global katastrofe". Hvis Washington og NATO-landene leverer våben, som vil blive brugt til at angribe civile byer og forsøge at indtage vores territorier, som de truer med, vil det føre til gengældelsesforanstaltninger med endnu kraftigere våben... I betragtning af de russiske våbens teknologiske overlegenhed må udenlandske politikere, der træffer sådanne beslutninger, forstå, at dette kan ende i en global tragedie, som vil tilintetgøre deres lande."

Volodin konkluderede med kold præcision: "Argumenter om, at atommagterne ikke tidligere har brugt masseødelæggelsesvåben i lokale konflikter, er uholdbare. Eftersom disse stater ikke stod over for en situation, hvor der forelå en trussel mod

deres borgeres sikkerhed og landenes territoriale integritet.”
(https://t.me/vv_volodin/597)

I lyset af dette drog Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, den eneste forstandige konklusion, der var mulig, i en samtale i dag med amerikanske kolleger. “Der findes røde linjer”, understregede hun. Vi befinder os i øjeblikket i en nedtælling, enten til et atomart opgør eller til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, erklærede hun, og muligheden for at løse krisen vil ikke forblive åben for evigt. I modsætning til hvad flertallet af vores medborgere tror, sagde hun, er historien ikke en Hollywood-sæbeopera, hvor der til stadighed er et nyt afsnit på vej.

Sideløbende hermed er man ved at opbygge et helt nyt finansielt og økonomisk system baseret på reel fysisk-økonomisk udvikling, som skal erstatte det bankerotte transatlantiske finansimperium. Og det, påstod Zepp-LaRouche, er det virkelige stridspunkt, der har drevet det Globale NATO ud i en total krigstilstand mod Kina og Rusland.

Præsident Vladimir Putin fremlagde atter konturerne af et sådant nyt system i en tale til statsoverhovederne i den Eurasiske økonomiske Union (EAEU), som blev offentliggjort på Kremls hjemmeside den 23. januar. “Vi foreslår, at indsatsen samles i udviklingen og gennemførelsen af banebrydende videnskabelige og tekniske løsninger i de førende økonomiske sektorer” for EAEU-landene og andre, der er interesserede i at samarbejde med dem, såsom Egypten, Iran, Indien, Indonesien og Emiraterne, erklærede Putin.

Den førende russiske økonom, Sergey Glazyev, har i en række nylige artikler uddybet behovet for et radikalt globalt skift. “Alle mere eller mindre suveræne lande er holdt op med at akkumulere reserver i dollars og overgår hastigt til afregninger i nationale valutaer. Dette medfører et lavine-lignende sammenbrud af USA’s evne til at finansiere en

verdenskrig, som er baseret på et monopol over udstedelse af en verdensvaluta. Billioner af tidligere trykte dollars returnerer til USA, hvilket forårsager en massiv bølge af inflation.”

Glazyev opfordrede til “skabelsen af en ny international afregningsvaluta, i stedet for de nuværende IMF-reservevalutaer” og tilføjede: “Rusland har sammen med sine østlige og sydlige partnere en enestående chance for at ‘hoppe af’ det dollar-centrerede, forgældede økonomiske synkende skib og sikre egen udvikling og gensidig handel med de akkumulerede og udvundne strategiske ressourcer.”

Den kommende internationale konference hos Schiller Institutet den 4. februar med titlen “The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?” vil både drøfte krigsfaren og den økonomiske og kulturelle politik, der er nødvendig for at genskabe menneskehedens behørig rolle i universet. Som præsident John F. Kennedy udtalte i sin berømte tale ved dimissionsfesten på American University den 10. juni 1963: “Atomvåbenmagter må undgå de konfrontationer, som tvinger en modstander til at vælge mellem enten et ydmygende tilbagetog eller en atomkrig. At vælge den slags kurs i atomalderen ville udelukkende være et bevis på vores politiske fiasko – eller på et kollektivt dødsønske for verden.”

Foto: Pixabay, CC0

Ud med det gamle, ind med den nye **sikkerheds-**

/udviklingsarkitektur

Den 31. dec. 2022 (EIRNS) – “Der er ordsprog placeret rundt omkring i Kennedy Centeret, indhugget over marmoret over søjlegangene, når man går ind. På bagsiden mod Potomac står der et; det er et citat fra præsident Kennedy, der lyder: “Jeg ser frem til den dag, hvor Amerika ikke længere er bange for ynde og skønhed”. Og jeg tænkte straks, da han blev skudt, at det var derfor, han blev skudt. Vi er bange for ynde og skønhed.” – Ramsey Clark, forhenværende justitsminister i USA, citeret i dokumentarfilmen “Citizen Clark”

Hvordan kan vi ved årets udgang finde de virkemidler, hvormed vi kan inspirere folk i anglosfæren til at forsvare principper for statskunst, som de har glemt, aldrig lært eller endog aldrig hørt? At tvinge sandheden om Kennedy-mordet og ødelæggelsen af det amerikanske præsidentembede frem, for at lade anglo-amerikanske institutioner og ikke enkeltstående mordere ødelægge sagen, ville være en klar lektion i statskunst og et stærkt våben mod dem, der i dag vil føre os ind i en atomkrig med Rusland, således som de også forsøgte at gøre i 1962. En sådan sandhed er frygtelig, men også smuk. Den er befriende. Det er også den kvalitet af sandhed, som udtrykkeligt er indeholdt i de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse principper fastslår, at vi og verden ikke behøver at være tragiske. Vi kan være mere end blot karakterer i et skuespil, som vi ikke har skrevet, som vi ikke har opført, og som vi ikke instruerer.

Kennedy-mordet var et mord på præsidentskabet, ikke blot på præsidenten. Senere skulle præsidentkandidat Robert Kennedy og “den mand, der var mest kvalificeret til at blive præsident”, pastor dr. Martin Luther King Jr. blive yderligere ofre for den blodige, hemmelige forbrydelse. 60 år senere har den næsten taget livet af den amerikanske republik. Den har dræbt andre nationer. Det er den forbrydelse, der ligger til grund

for mordet på Libyen og dets leder, mordet på Irak og dets leder, det 42 år lange (1979) overgreb på Afghanistan, det igangværende mord på Syrien og mordet på amerikanske borgere i forbindelse med de uerkendte, men sande begivenheder den 11. september 2001. (Vladimir Putin og andre ledende personer i verden kender til de indgående detaljer om meget af dette). Nu må det kriminelle foretagende endegyldigt nedlægges, på Wall Street, i Washington D.C. og London, fordi dette snigmorderiske apparat taler om "halshugning af Moskva" og lignende forhold, der ville være blevet betragtet som vanvittige på højdepunktet af Den kolde Krig i 1950'erne og 1960'erne.

For at afsløre denne forbrydelse må folk, især amerikanere, tænke internationalt. De må tænke på at gennemføre Zepp-LaRouche's ti principper, fordi modstanden mod dem kommer fra denne internationale og interne "hemmelige regering" og dens snigmorderiske bureau. Det er derfor, at Helga Zepp-LaRouche stadig står øverst på den ukrainske drabsliste. Det er de samme mennesker, der er imod Vatikanets initiativ til at søge en fredelig løsning på den allerede påbegyndte stykvisse verdenskrig . Der er altid en højere magt end tyranni, herunder tyranni ved mord. Denne autoritet er sandheden, uanset hvor og af hvem den bliver fremsat. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

De ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er på sin vis en aktuel omskrivning af Schiller Instituttets oprindelige mission. For 40 år siden, da idéen om instituttet første gang blev foreslået af grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, håbede man, at et sådant institut ville blive hilst velkommen af amerikanske regeringsfolk og institutionelle aktører. Med udgangspunkt i Friedrich Schillers idé om, at "det er gennem skønhed, at man kan bevæge sig frem til sand frihed", kunne det blive katalysator for en kulturel og

strategisk dialog og en transformation af USA, hvorigennem de kulturelle forudsætninger og afgørende faktorer for en ny vestlig alliance kunne være blevet dannet i kølvandet på præsident Ronald Reagans vedtagelse den 23. marts 1983 af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Dette "Nikolaj af Cusa"-forslag, der var uforståeligt for bl.a. USA's udenrigsministerium, blev afvist, og Schiller Instituttet blev et uafhængigt projekt baseret på at rette op på netop det problem, som Ramsey Clark angav som den "højere årsag" til, at USA's 35. præsident John F. Kennedy blev myrdet.

Schiller Instituttet har derefter under ledelse af sin grundlægger ført en række økonomiske, kulturelle og videnskabelige politikker gennem de fire årtier, hvor det har haft kontakt med mange regeringer og har fremmet dette arbejde på måder, som i dag giver det et udsigtspunkt fra "bjergtoppen". Vi ved at nu, hvor dette år afsluttes, er tiden også løbet fra os; USA's borgere står nu over for et valg. Hvad består dette valg i?

Videokonference-"mini-topmødet" ved årets afslutning den 29. december mellem Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin var alt andet end "mini" i sine konsekvenser. Blandt de to præsidenters gensidige henvisninger til hinanden som "min gode ven" blev det klart, at mindst lige så meget af betydning ikke blev udtalt, som der blev udtrykt offentligt. En ting, som dog ikke blev overset af flere af de venlige og fjendtlige kommentatorer, var, at præsident Putin henviste til, at der ville blive et øget militært samarbejde mellem de to nationer. Der vil med andre ord ikke opstå nogen splittelse mellem Kina og Rusland i strategiske spørgsmål. Mens CNN, Bezos Washington Post og britiske nyhedskilder magtesløst skildrede et billede af "to trængte ledere med massive problemer på hjemmefronten", var andre mere skarpsindige. Alexander Mercouris og Alex Christoforou fra The Duran udtalte:

Mercouris: "Det var et meget, meget langt opkald. De talte om

rigtig mange emner... Putin nævnte, at der nu er et meget intenst militært samarbejde mellem de to... Xi Jinping talte om, at deres partnerskab nu kommer til at få en global indvirkning ... på alle dele af verden... Og jeg tror, at enhver, der ser på den måde som disse to ledere taler, på interaktionen mellem de to lande, kan jeg ikke selv se dette som andet end en egentlig alliance...

Christoforou: "Hele denne konflikt har efter min vurdering ... faktisk også sikret Kina større indflydelse på situationen i Taiwan, hvilket er noget, som USA ikke ønskede, men som er sket... USA troede, at det modsatte ville ske. De troede, at Rusland ville blive svækket, og at det så ville tvinge Kina til at give mere efter for at opnå en slags forlig med Taiwan eller noget i den retning. Det modsatte er sket. Vesten er blevet svagere, Rusland er blevet stærkere, og det har hjulpet Kina.

Mercouris: "Absolut. Det er jeg enig i."

For ti år siden i september i år, annoncerede en dengang ny præsident, Xi Jinping, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og anmodede USA såvel som andre nationer om at tilslutte sig denne nye fremadrettede vej. Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche havde beskæftiget sig med Kina fra 1993 til 2013, tyve år før annonceringen af BVI, i en gensidigt nytænkende og frugtbar dialog om skabelsen af en ny platform for menneskelige fremskridt gennem "udviklingskorridorer". Dette var en metode til at udvikle det indre af planetens kontinenter, i stedet for blot kystlinjer og floder, for første gang i menneskehedens historie. Et aspekt af disse udviklingskorridorer var en ny opfattelse af den integrerede produktionsproces, som f.eks. kommer til udtryk ved fabrikkens samleband, som et stadigt voksende sæt af transformationer "undervejs" i produktionen, herunder selve produktionslinjen. Mindre værktøjsmaskiner og mindre industrier til samling af dele langs udviklingskorridoren ville udgøre en integreret del af processen med at producere alt det, som var nødvendigt. Man

kunne starte med komponenterne på oprindelsesstedet og slutte med færdige produkter ved ankomsten. På denne måde ville transportomkostningerne falde til under nul. Korridoren tjener ikke kun til at betale sig selv, men også til sin egen vedligeholdelse og omstilling. Højhastighedstog og magnetiske svævetog er derfor, set fra dette synspunkt, ikke, som den fysiske økonom Lyndon LaRouche understregede, blot jernbaner eller silkeveje. Kommunikationslinjer og rørledninger langs disse ruter, avancerede produktions-agrikulturelle knudepunkter, der forgrener sig fra hovedlinjerne, og de snesevis eller endog hundreder af byer, der vil blive skabt af sådanne linjer, ville indledningsvist blive drevet af fjerde og femte generation af kernefissionsanlæg og lidt senere af de allerførste hybrid-anlæg med kernefission og fusion. Det er et "win-win"-perspektiv for de næste halvtreds år på Jorden.

Husk at Vladimir Putin og Xi Jinping, kort før iværksættelsen af den særlige militære operation i Ukraine den 24. februar, mødtes i Beijing, og udsendte den 4. februar en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny æra og den globale bæredygtige udvikling". (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>) I dette dokument erklærede de to ledere følgende:

"Parterne søger at fremme deres arbejde med at sammenkæde udviklingsplanerne for Den eurasiske økonomiske Union og Bælte- og Vej-Initiativet med henblik på at intensivere det praktiske samarbejde mellem EAEU og Kina på forskellige områder og fremme øget sammenkobling mellem Asien-Stillehavsregionen og den eurasiske region. Parterne bekræfter på ny deres fokus på at opbygge det større eurasiske partnerskab parallelt med og i koordination med Bælte- og Vej-opbygningen for at fremme udviklingen af regionale sammenslutninger samt bilaterale og multilaterale integrationsprocesser til gavn for befolkningerne på det

eurasiske kontinent.”

Nogle i anglofæren, som f.eks. journalisten Patrick Lawrence, erkendte den reelle betydning af det, der her blev fremført. “Det er altid vanskeligt at forstå nutiden som historie af den simple grund, at vi lever i den og ikke kan iagttage den historisk uden store anstrengelser. Men vi gennemlever en overgang i det 21. århundrede, hvis langsigtede betydning er svær at overvurdere. Fremtiden er på vej, for at sige det på en anden måde.... Dette er overordentlig positivt.

“Vi fortolker Den fælles erklæring om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny Tidsalder”, for at forkorte dens lange titel, som et dokument af historisk betydning. To nationer har underskrevet denne, og det er for tidligt at foregribe, hvordan den vil blive modtaget af andre, især af indflydelsesrige ikke-vestlige nationer som Indien og Iran. Teksten til erklæringen, som den er oversat af Kreml, findes her og er særdeles læseværdig. Med hensyn til de følelser, de principper, den hylder, og dens potentielle betydning, kan vi sidestille den med den erklæring, der kom ud af Bandung-konferencen for de alliancefrie nationer, som Sukarno var vært for i et indonesisk bjergområde i foråret 1955.

“Dette bør gøre det klart, hvad vi mener med historisk.”

Xi Jinpings internationale forslag – ” Sundheds-Silkevejen” den 16. marts 2020 for globalt samarbejde i kampen mod nye pandemier; det Globale Udviklingsinitiativ fra september 2021; og hans Globale Sikkerhedsinitiativ efter den særlige militære operation den 21. april 2022, Globalt Udviklingsinitiativ (september 2021) – kredser alle om den samarbejdsvillige intention, som den fælles erklæring fra 4. februar om internationale relationer fremmer. Hvordan får Schiller Instituttet og LaRouche-organisationen den transatlantiske sektor “med om bord”?

De ti principper er det "cusanske" værktøj, der kan anvendes til dette formål. Groft sagt: For at diskutere Xi's Sundheds-Silkevej med dem, der erklærer sig "anti-Kina", skal man bruge det tredje princip: "Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres."

For at diskutere det Globale Sikkerhedsinitiativ, se på det syvende: "Den nye verdensomspændende sikkerhedsarkitektur skal gøre op med begrebet geopolitik ved at bringe opdelingen af verden i blokke til ophør. Der tages hensyn til samtlige suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde kan der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan."

For at diskutere det Globale Udviklingsinitiativ anvendes det femte princip: "Femte: Det internationale finansielle system skal reorganiseres, så det kan yde produktive kreditter til at opnå disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem må være at øge levestandarden markant for især nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord."

Uanset hvilke åbenlyst fremmedfjendske – eller værre – ideer folk ønsker at ytre om Kina, Rusland eller andre nationer, må vi gøre tingene fuldstændig klart for dem. Overalt, hvor man praktiserer statskunst som en kunst inden for fysisk økonomi og forædling af menneskeheden, og hvor dette udmøntes i en voksende befolknings stigende levestandard, forventet

levealder, læse- og skrivefærdigheder og faglige kvalifikationer, udgør denne praksis den relative standard, der skal forsvares for hele menneskeheden, uanset hvilken form den tilsyneladende ideologiske, religiøse eller praktiske udformning antager. Engang var dette et stolt særkende for den amerikanske mentalitet, når den var bedst.

Det var denne optimistiske amerikanske indstilling, der lå til grund for JFK's taler på American University og i FN i 1963, hvor han bestræbte sig på at skabe et principielt fællesskab med det, der forekom at være USA's værste fjende, snarere end en fraktion for militære fordele i en evig krig, som ej kunne vindes, og som en dag ville udslette planeten. Hans idé var smuk, men der var dem, som var bange for ham og myrdede ham.

Man kan imidlertid ikke myrde en idé, så længe der er nogen, der er modige nok til at overveje den. Den tilstand – "frygt for nåde og skønhed" – som blev beskrevet af den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark (som først var advokat og senere ven af Lyndon LaRouche), behøver ikke, ja, bør faktisk ikke længere være, den nuværende tilstand i USA. De ti principper er, når de anvendes som et våben mod krigens mestre, nøglen til at frigøre det amerikanske folks indre bedre engle, ikke for deres egen skyld, men for verdens skyld. De gamle onde drømme om imperiet bør begraves med udgangen af dette år. I det næste år, hvor vi taler om mordet på den amerikanske stat, der er blevet begået af præsidentens internationale institutionelle mordere, kan vi gøre os fortjent til den tillid, der kræves fra andre nationer for at navigere i de farligste farvande, som menneskeheden nogensinde har navigeret i. Vi har sandhedens autoritet og den "storslåede skønhed" i de ti principper for en ny arkitektur, og vi behøver ikke mere. Det ligger i vore hænder.

'Solovyov Live' Interviewer Helga Zepp-LaRouche on de Ti Principper

Dec. 7, 2022 (EIRNS)—Vladimir Solovyov aired a 21-minute interview with Helga Zepp-LaRouche on Dec. 7.

VLADIMIR SOLOVYOV: Well, unfortunately, that's about my German, so if you don't have anything against it, we'll try English. I'm sorry for being a late a couple of minutes. You know, those Russians, they're never good on time. There's always a problem with Russians being good on time! [laughter]

I have to say: I was quite impressed with your very tough point of view, should I say that? very revolutionary. Definitely not mainstream of current European political ideas. How come? It looks like the *Dawn of Europe*, the book that was written more than a 100 years ago, suddenly comes true. What are we facing right now? And what should be done, in order to save the world?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I think the problem is that we are, as some of the Russian officials have stated recently, we are already at a state of war between NATO and Russia, and many people in many countries are extremely worried that this may lead to nuclear war. And if it would come to that, I don't think it would be a limited nuclear war. I think regional war, the use of only tactical nuclear weapons, I think this is all ruled out. And if it comes to the use of only one single nuclear weapon, it would have the danger of a global nuclear and that would mean the annihilation of civilization.

And for me, I think you have to start with that: This is why I have suggested principles, 10 principles for a new international security and development architecture, which is drawing very much on the example of the Peace of Westphalia

which ended 150 years of religious war in Europe. And I'm really fighting very hard to put this on the agenda before it is too late.

SOLOVYOV: So what are those 10 principles? And what makes you think that current political power in Germany, but basically in U.S.A.—we realize that; whatever is there right now in Germany, it's just a reflection, it's just another projection of American point of view—that they will hear you? That you won't be punished severely for your point view. Because now it's not—it's impossible to talk about the freedom of speech and the freedom of philosophical ideas in Europe.

ZEPP-LAROUCHE: I know it's not allowed, and you are being ostracized immediately, and worse. But I think we are in a situation—I mean, this is not a tenable situation. Germany, for example, has lost all of its sovereignty with the present government, at least concerning certain ministers. We are running against a collapse in Germany: The economic situation is absolutely devastating. The result of the sanctions, which Germany imposed against Russia, on orders practically of the United States, is boomeranging, and the blowback is threatening the existence of Germany as an industrial nation. So this will become apparent in the next weeks and months.

And I think we are in an epochal change: It's not just a war between the West and Russia, but the result of the policies imposed against Russia in particular, have led to a counterreaction: The entire Global South is in a revolutionary spirit to establish a just new economic order, and this is a revival of the Non-Aligned Movement, which was already on that course in the 1970s, and now I think it is unstoppable. You have the emergence of a completely new system, which is the BRICS, the SCO (the Shanghai Cooperation Organization), the Eurasian Economic Union, all of these countries are reacting to the policies coming especially from the British and the United States, and they're forming a new world economic order.

Some people may think it is enough if you have a multipolar world; the unipolar world is definitely over. But I am of the opinion that even multipolarity is not sufficient, because it still has the potential of a geopolitical confrontation. So this is why I think the most advanced proposal to overcome that in the present world comes from President Xi Jinping, who is talking about the “shared community of the future of mankind.” My 10 principles are basically an effort to elaborate principles how we can get people to understand what the new paradigm is, in which we have to move. That is a very deep philosophical conception: I’ve been working together with my late husband, Lyndon LaRouche, on that for the better part of the last 50 years. So I’m convinced that this is resonating with what the world right now urgently needs, which is a new conception—the question, really, is can we as a human civilization give ourselves an order which allows the long-term survivability of our species? So this is the biggest challenge to our intelligence you can have. And since I’m—and that’s the 10th point of my 10 principles—I’m convince that man is fundamentally good, and that the evil in the world is the result of a lack of development.

So I’m confident. I think the danger is incredibly big, but on the same time, I’m also extremely optimistic that a solution to this present calamity can be found.

SOLOVYOV: So what are those 10 principles? What are they? How dare you bring those 10 principles to the world of Schwab! Who is saying that humanity is a disease, and it’s better to be without humanity for the world! So how come that, nowadays, you’re coming with basically, let’s say “humanitarian tradition” of understanding humanity? Instead of modern liberal, Nazi view, where basically humanity should be destroyed?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think the present world order, in large part suffers from the problem of oligarchism: That is not a new phenomenon. You had empires, the Roman Empire, the

Byzantine Empire, the Venetian Empire, the British Empire, which in one sense still exists, and these forms of government were based on the idea that you have a small, powerful elite, sometimes the aristocrats, sometimes the financial elite, and that they have all the privileges and rule over backward masses of people. That system is the origin of what a former President of the Czech Republic, Vaclav Klaus, calls the "green delirium," which is the idea that we are living in a world of finite resources, that you have to have management of scarcity, and all of this.

But that's not the real universe. The good thing is that man is different from animals, because we are capable of discovering universal principles about the physical universe. This is called scientific and technological progress, and when we apply that progress in the production process, then it leaves to an increase in the living standard, the longevity of people. So, I think we have reached the point now where the evolution of mankind is at a point where we have to adjust the political and economic order to the actual lawfulness of the physical universe, if we want to survive. That is not a new idea: That was actually a philosophical conception in Europe, it was called "natural law." You have the same idea in other cultures. In India, for example, it's called "cosmology," where basically politics is supposed to implement the lawfulness of the cosmos. You have the same idea in Chinese philosophy, with the "Mandate of Heaven." So in all great cultures, you have the idea that there is a higher lawfulness which we have to respect, or bring about destruction.

So I think we are in a very optimistic change of an epoch. I would call it that mankind is about to reach the age of adulthood.

SOLOVYOV: [laughs] That is very optimistic, should I say! But by reaching the age of adult, we have to face quite new challenges. One of them is that Europe is basically put in an Iron Curtain, by trying to recognize Russia as a "sponsor of

terrorism" state, they are just cutting all possible ties that have been left, and it's leading us to a completely new scenario. Europe without Russia is basically a very small place!

ZEPP-LAROUCHE: Right now, the mainstream media and the major political parties, as they are represented in the European Parliament, which made this resolution about Russian being a terrorist state, that is the surface. And if you only look at the mass media, you get the impression that that is everything there is. But we are organizing people: Look, there are demonstrations in all European countries, to end the war, to have a peaceful negotiation, use diplomacy already, and many people are demonstrating in east Germany, in Belgium, in France, in Italy, even in Great Britain. So I think, this is a very dangerous moment, obviously, but I think that as the crisis will become bigger, and you have hyperinflation, the energy prices, the food prices, I think we are heading towards a very big moment of decision. And what the Schiller Institute is trying to do, is we are organizing international conferences, which have to be virtual because of the still existing pandemic conditions, and we are trying to bring together people from all over the world.

I have initiated something which is called—I should explain—Friedrich Schiller, after whom the Schiller Institute is named, had the idea that there must not be contradiction between patriots and world citizens. So, given the fact that the danger of nuclear war makes everybody, instantly a world citizen, because the whole world is challenged, so I've called for a world citizens' movement. And since I was born in Trier—which some people may recognize the importance of that—I have called for "World Citizens of All Countries, Unite!" [laughs] in which I find a certain irony.

But many people have responded. We've had three conferences already with many sitting and former parliamentarians, and former ministers and Presidents from Latin America, who have

issued a call to all parliamentarians and elected officials of the world to join this movement, and fight essentially for these 10 principles, and a new security and development architecture.

SOLOVYOV: So you are still an optimist? Do you still think that humanity is going to survive?

ZEPP-LAROUCHE: Oh, yes! You know, obviously, the danger is enormous, because if it comes to nuclear war, there will not be even an historian left to investigate the reasons why it came to this point. So I'm not unaware of the incredible danger. But I believe that the majority of the world is already creating a new system: The BRICS countries already have a GDP which is higher than that of the G7. And you saw at the recent G20 meeting, despite incredible pressure, the majority of the countries of the Global South do not want to change sides! Even the Trilateral Commission, which is really—not exactly my kind of organization—the Japanese representative of the Trilateral Commission just recently said, telling the United States and Great Britain, do not force us to choose sides between China and the United States, because if we are forced, we will choose China. This came from Japanese Trilateral Commission members!

So the spirit is really not—people do not want this geopolitical confrontation any longer. And I think there is a tremendous chance—look, Modi, who will chair the G20 in the coming year, just wrote a very beautiful statement, where he echoed essentially what I'm saying, that there are people who say that man is evil, but he says, no, the fact that there are so many aspirations in religion and philosophy that man is fundamentally good. And I think that with the leadership of India in the G20, you will see that the Global South will have a much great voice.

And we are trying to convince people in the United States and in Europe to join with that new system, rather than trying to

oppose it. And, OK, maybe that will not function, but I'm optimistic that it's the only choice: Because we have to get the United States and Europe to cooperate with the countries of the Global South and China. If the United States and China, which are the two largest economies of the world, are not working together, then no problem of the world can be solved. On the other side, if we succeed in showing that there is an advantage for everybody, to solve poverty—I mean poverty should be eliminated! It is the biggest violation of human rights you can imagine. So, all I want to say, is that what we are proposing is actually in cohesion with the wishes and desires of the world population.

SOLOVYOV: Well! But how can you imagine those guys in U.S., in U.K., in Germany, giving up the complex of superiority, where they still consider the other part of humanity, according to Kipling, half-beast, half-humans, as in the burden of the white man? So how can you imagine Americans suddenly recognizing that they're not the chosen nation? They won't count it! They don't want to do it! No one ever gave up the complex of superiority before being defeated. There is no brain to apply to: Look at Biden! There is no *brain* to apply to! There is a number of stereotypes! And that's about it.

ZEPP-LAROUICHE: Yeah, but look, Josep Borrell from the EU made this incredible statement that the EU is a beautiful garden...

SOLOVYOV: Yes, surrounded by jungle.

ZEPP-LAROUICHE: And that made him the laughingstock of the whole world!

SOLOVYOV: But he is an idiot! And he represents the diplomacy of the EU! What kind of *idiot* right now represents the EU as the top diplomat? That's annoying!

ZEPP-LAROUICHE: Yes. But, in a certain sense, you have to laugh about it, as many countries of the Global South are doing.

The countries of the developing sector are right now in a mood where they recognize that this is the effort to keep the colonial order. But that is not—Look, all of these countries have a different tradition. The United States, for example, made their independence in the War of Independence against the British Empire. And the Constitution of the United States was the first real republic in the history of mankind, and if you look at the principles of Benjamin Franklin, of George Washington, of John Quincy Adams—John Quincy Adams said exactly what we are saying today, that you need a partnership of perfectly sovereign republics and the United States should not go out and look for foreign monsters. And then, Lincoln had the same idea. Franklin D. Roosevelt, when he designed the Bretton Woods system, it was meant as the first priority to overcome the underdevelopment of the developing countries. Even Kennedy had a beautiful idea about the role of technology would solve all the poverty in the Third World. So there *is* a tradition in the United States which is completely different. The problem with the United States right now is that they have adopted the model of the British Empire as the basis to rule the world in a unipolar world, in a unipolar style. But that is not the whole United States! The people of the United States are essentially good. It is what some people call the “MICIMATT”—you know, Ray McGovern—

SOLOVYOV: Right.

ZEPP-LAROCHE: It’s the military-industrial complex, plus the Congress, plus the media, plus Silicon Valley, but that is a small minority. They look like the all-powerful force right now, but I think this other tradition of America is there, and we are trying very hard to make a revival of the best traditions of the United States.

SOLOVYOV: I hope that you succeed. I hope you succeed! Unfortunately, our time is running out. And excuse my smile: The reason is that my wife’s name is Olga Sepp [ph], so when I see Helga Zepp, I feel like I’m talking to a relative, should

I say! [laughter]

ZEPP-LAROUCHE: That's funny!

SOLOVYOV: Yes, that's quite unusual. And, I love what you're saying! And I love your very sweet, idealistic, but very thought-through, based on the belief that human are better than they are.

The only minor thing is: The Founding Fathers of the United States, after all about democracy and "human rights," shall we say, so they all owned slaves. So, their definition of free men, were only for WASPs, and that's what makes us Russians being so careful when we're dealing with the West—the definition of every word. You have to be sure that you understand words in the same way. In any other case, we're running into problems all the time.

It was a pleasure, and I to continue our discussions in the coming future. [hzl]

**Der er en stor verden derude,
der venter på, at "Vesten"
skal slutte sig til den!**

Den 6. dec. 2022 (EIRNS) – Mange mennesker hævder, at forslaget om, at nationer og folkeslag kan finde sammen til gavn for hele menneskeheden, er utopisk nonsens, aldrig vil ske og ikke er muligt, fordi enkeltpersoner, og derfor nationer, i bund og grund udelukkende lever "for deres egen skyld", og ikke for alvor bekymrer sig om andre end "deres egne". Det, insisterer visse, er "den menneskelige natur".

Narendra Modi, premierministeren i Indien, en gammel nation, hvis befolkning udgør en sjettedel af den samlede menneskehed, er lodret uenig i dette synspunkt.

Indien overtog formandskabet for G20-landene den 1. december. I en artikel, der blev offentliggjort samme dag på hans blog og i den indiske presse, skrev Modi, at Indien har til hensigt at bruge det år, hvor landet har formandskabet for denne gruppe af forskellige nationer, til at fremme "... et grundlæggende skift i tankegang til gavn for menneskeheden som helhed".

Han argumenterer: Menneskeheden har hidtil levet under forhold med knaphed og kæmpet om begrænsede ressourcer, og den er stadig "fanget i det samme nulsumspil" den dag i dag. Det kan nu ændres, for "i dag har vi midlerne til at producere tilstrækkeligt til at opfylde de grundlæggende behov hos alle mennesker i verden... Teknologien af i dag tilvejebringer ligeledes midlerne til at løse problemerne for hele menneskeheden." At opnå dette bør være dagsordenen for G20-processen, erklærede han.

Modi er klar: Det er ikke kun, at vi nu har midlerne til at tage os af alle, men det er menneskets grundlæggende natur at ville sørge for det. Premierministeren anførte:

"Nogle vil måske hævde, at konfrontation og grådighed netop er menneskets natur. Jeg er uenig. Hvis mennesker i sagens natur var egoistiske, hvad ville så forklare den vedvarende tiltrækningskraft af så mange spirituelle traditioner, der hylder, at vi alle grundlæggende er ét?"

Schiller Instituttet er helt enig! Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouches insisterer på at inspirere til begrebet "Én Menneskehed", som alle nationer deltager i, er i sidste ende baseret på det sidste af de ti principper, som hun fremlagde den 22. november som "stof til eftertanke og en dialog mellem alle mennesker, der er engagerede for at finde

et grundlag for en verdensorden, der garanterer den menneskelige arts varige eksistens". I hendes tiende princip fastslås følgende:

Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

Modi skrev, at "Indiens G20-formandskab vil bestræbe sig på at fremme denne universelle følelse af enhed". På to møder den 5. december foreslog han lederne af alle Indiens politiske partier og også sit eget, BJP, at de i løbet af det kommende år også skulle være med til at bringe denne diskussion til Indiens enorme, forskelligartede befolkning.

I dag har Ruslands velkendte økonom og nuværende minister med ansvar for integration og makroøkonomi i Den eurasiske økonomiske Kommission, Sergey Glazyev, givet sit besyv med i denne globale dialog. Han postede Zepp-LaRouches ti principper på sin Telegram-kanal med kommentaren: "Gode forslag fra @ZeppLaRouche om principperne for overgangen til et nyt globalt sikkerhedssystem".

Den russiske præsidents assistent, Jury Ushakov, åbnede ligeledes det årlige Primakov-læsningsforum med en henvisning til de nye principper, der giver liv til nye institutioner. "[Man] kan allerede nu antage, at en ny stærk, konstruktiv kraft er ved at tage form på eurasiske jord, det, man kan kalde verdensflertallet, som forsvarer retfærdige og universelle principper og tilgange", sagde han og bemærkede, at Afrika og Latinamerika også afviser en verdensorden baseret på "regler bestemt af hvem som helst" frem for de fælles interesser.

Saudi-Arabien forbereder sig på at byde den kinesiske præsident Xi Jinping velkommen på onsdag til en række møder i denne uge med deltagelse af omkring 30 nationer, herunder et kinesisk-arabisk topmøde og et møde i Kinas og Golfstaternes Samordningsråd. Kina har fremlagt sine egne principper for, hvordan man kan katalysere den generelle udvikling gennem landets Globale Udviklings- og Globale Sikkerhedsinitiativer.

Den verdensomspændende diskussion om de principper, som Schiller Instituttets Zepp-LaRouche forsøgte at fremprovokere, er i gang og breder sig hurtigt. Indien, Rusland og Kina udgør ikke små aktører!

Er det ikke på tide, at amerikanerne og europæerne stiger ned fra deres høje heste og slutter sig til resten af menneskeheden som bevidste partnere for at føre menneskeheden ind i en helt ny epoke, hvor nationer samarbejder til gensidig fordel for alle og enhver?

Det globale malthusianske oligarki, der er samlet omkring den britiske krone og dets amerikanske lakajer, betragter sig selv som en særskilt art og agter ikke give op så let. Men hvad så? Som den engelske digter og patriot Percy Shelley skrev: "I er mange, de er få".

Foto: RAJESH KUMAR VERMA, Pexels, CC0

Panel 1: At standse dommedagsuret – det fælles

gode for hele menneskeheden

Helgas tale

Den 22 november, 2022. [delvis udskrift af panel 1-talerne]

DENNIS SMALL: Den første taler i dag er Helga Zepp-LaRouche. Hun er stifter af Schiller Instituttet. Hun er den ledende kraft i Schiller Instituttet og i LaRouche-bevægelsen internationalt, og hun er naturligvis hustru og enke efter Lyndon H. LaRouche samt hans nærmeste politiske samarbejdspartner i over 50 år.

Hun vil holde dagens hovedtale under overskriften "Principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg hilser jer velkommen, hvor end i måtte befinde jer.

Det, der har bragt folk fra hele verden sammen til denne konference, er erkendelsen af, at menneskeheden står ved en skillevej. Der er helt klart en fare for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem de kræfter, der ønsker at hævde, at den vestlige liberale demokratimodel bør være den eneste "gode" og accepterede model, og de kræfter, der insisterer på, at idéen om en unipolær verden uigenkaldeligt er fortid og allerede er blevet erstattet af en multipolær verdensorden, kan medføre en atomkrig. En sådan krig kunne blive udløst, med vilje eller ved et uheld, i nær fremtid som følge af stedfortræder-krigen i Ukraine. En sådan krise kunne bryde ud inden årets udgang, hvis de forslag, der blev fremsat tidligere i år af folk som Malcolm Chalmers, vicegeneralsekretær for Royal United Service Institute (RUSI), om at "koge den russiske frø" ved at fremprovokere en "Cuba-krise på steroider", som han siger, gennemføres som følge af et ukrainsk forsøg på at generobre Krim. Rusland kunne opfatte dette som en eksistentiel trussel og aktivere sit atomarsenal

på højeste alarmberedskab og true med at anvende det, siger Chalmers. "Det ville være et øjeblik med ekstrem fare", siger han, men på grund af den ekstreme overhængende fare i en sådan situation kunne det gøres "enklere" for alle parter at finde kompromiser.

At foreslå en politik, der har til formål at drive den strategiske konflikt til randen af menneskehedens udryddelse, afføder ikke engang en kommentar fra regeringerne i den regelbaserede ordens åh-så-gode regeringer, men at argumentere med fakta om, at den russiske intervention i Ukraine har en forhistorie, kan i værste fald give en fængselsstraf i henhold til en ny lov, der blev vedtaget af det tyske parlament den 20. oktober, med en ændring af straffelovens artikel 130, stk. 5.

I tråd med dette britiske perspektiv er tilsyneladende Ukraines viceforsvarsminister Havrylov, som netop i et interview med Sky News har udtalt: "Vi kan trænge ind i Krim inden udgangen af december", og understregede om generobringen af Krim: "Det er kun et spørgsmål om tid. Selvfølgelig vil vi gerne gennemføre det hurtigst muligt."

Briterne er tilsyneladende villige til at udmærke sig ved at skabe verdenskrige, da det var Boris Johnson, der i april personligt sørgede for, at løftet om at afslutte krigen gennem forhandlinger blev saboteret. Desværre ser det ud til at hovedparten af det transatlantiske sikkerhedsetablisement, hvoraf mange netop har mødtes til den internationale sikkerhedskonference i Halifax, er enige: "Måden at beskytte det globale demokrati på nuværende tidspunkt er med våben og støtte til Ukraines kamp mod Rusland, ikke gennem forhandlinger", og de afviser ligefrem forslaget fra general Mark Milley, chef for USA's forsvarskommando, om at det nu måske er tidspunktet for diplomati.

Det er denne kriminelle politik for atomar balancegang, som indeholder faren for udslettelse af hele menneskeheden i en

global atomkrig og den efterfølgende atomvinter, som automatisk gør hvert enkelt menneske på Jorden til verdensborger, der må tage ansvar for resultatet af denne nuværende fase af menneskehedens historie. Vi ønsker derfor at katalysere en international bevægelse af verdensborgere, som er engageret i at foreslå en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der vil tage hensyn til de enkelte landes interesser på planeten. Dette begreb, at tage hensyn til alle landes interesser, var princippet i den Westfalske Fred, som dannede grundlaget for fred efter 150 års religionskrig i Europa, og som var begyndelsen på Folkeretten og grundlaget for FN-pagten, som vi skal opretholde og bekræfte.

Hvad er de grundlæggende principper, som en sådan ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal baseres på?

Det ufravigelige udgangspunkt for en sådan ny arkitektur må være et menneskesyn, som alle nationer kan blive enige om. Mennesket adskiller sig fra alle andre arter ved at være begavet med kreativ fornuft, at det er det eneste væsen, der igen og igen kan opdage nye gyldige principper i det fysiske univers, og kan, gennem anvendelse af disse videnskabelige og teknologiske fremskridt i produktionsprocessen, øge livskvaliteten, levetiden og antallet af levende mennesker. Det er dette kreative potentiale, som kendetegner mennesket som værende helligt.

Den epoke, der er ved at nærme sig sin afslutning, består af de sidste ca. 600 år, som begyndte med fremkomsten af den suveræne nationalstat, der er baseret på Nikolaj af Cusas' skrifter og den første suveræne nationalstat under Ludvig XI i Frankrig i det 15. århundrede, som for første gang var optaget af befolkningens fælles bedste, og modstanden mod denne idé fra det venetianske imperiums side. I 600 år har der været en uafbrudt kamp mellem disse to styreformers, mellem den suveræne nationalstat og den oligarkiske samfundsform, der har svinget frem og tilbage og til tider har vægtet den ene eller den

anden tendens i en højere grad.

Alle imperier baseret på den oligarkiske model var orienteret mod at beskytte den herskende elites privilegier, mens de forsøgte at holde befolkningmasserne så tilbagestående som muligt, fordi de som "får" er lettere at kontrollere (og det skal vi høre noget om lidt senere). Det blev anset for "normalt" at holde en vis andel af befolkningen som slaver, eller "helotter", som Schiller beskriver det i sit skrift om "Solons og Lycurgus' love", der kan slås ihjel, hvis de bliver for mange. Det var den samme oligarkiske anskuelse, som var grundlaget for Malthus' ideologi og den underliggende forudsætning for al kolonialpolitik, også i de moderne former for kolonialisme, som præsident Sukarno havde advaret imod i sin tale på den første Bandung-konference i 1955.

Det er modstand mod denne moderne kolonialisme, der nu er en kraftig renæssance for i den alliancefri bevægelse, som arbejder på et nyt økonomisk system, der omfatter BRICS-Plus, som flere og flere lande ønsker at tilslutte sig, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), den eurasiske økonomiske union (EAEU) og andre organisationer i det globale syd.

Kristendommen opstod allerede under Romerriget, og for første gang i den europæiske civilisation indfandt sig ideen om, at det enkelte menneske er helligt som et billede af Skaberen og begunstiget med den skabende kraft, "{vis creativa}", som Cusa kalder det, der udgår fra hans eller hendes lighed med Skaberen. Den samme idé forekommer også i de to andre monoteistiske religioner, jødedommen og islam, samt i den sekulære humanisme, konfucianismen og den indiske filosofi og religion i traditionen fra de vediske skrifter, og der findes genklang af denne idé i andre kulturer. Hver gang der opstod strømninger i disse religioner, som afveg fra ideen om, at alle mennesker er hellige, som i korstogene eller inkquisitionen, betød det, at de blev redskaber for de oligarkiske eliter til deres formål.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

For det første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

For det andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

For det tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

For det fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste

person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

For det femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

For det sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

For det syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

For det ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås

på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Webcast med Helga Zepp-LaRouche og vært Harley Schlanger

Fare for tredje verdenskrig på grund af et dødeligt missilangreb i Polen bekræfter behovet for en ny strategisk arkitektur

Torsdag den 17. november 2022

HARLEY SCHLANGER: Goddag, velkommen til den ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche. Jeg er Harley Schlanger, og det er torsdag den 17. november 2022. Helga, i de sidste par dage i den forgangne uge, så det ud til, at vi har undvejet et potentielt atomprojektil med missilhændelsen i Polen. Jeg er endnu ikke sikker på, at de fleste mennesker er klar over, hvor alvorligt dette er, men jeg tror, at det er meget vigtigt for dig at forklare folk din opfattelse af, hvad der foregik i forbindelse med denne hændelse.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at vi virkelig alle bør studere denne hændelse, fordi den anskueliggør, hvor hurtigt vi på grund af dumhed, provokationer, overreaktioner, en

kombination af alle disse ting, kan komme i en situation, hvor man har en fuldbyrdet NATO-Rusland-konfrontation, for det var det, der var på nippet til at indtræffe.

I tirsdags kom nyheden om, at et missil havde ramt et sted i Polen, og straks var der en hel række medier og nogle politikere, der påstod, at dette var et russisk angreb på Polen, et NATO-medlem. Folk begyndte endda at tale om NATO's artikel 5, dvs. den forsvarsmæssige betingelse, hvor hele NATO skulle have forsvaret Polen. Nogle af medierne, især de britiske medier, Daily Telegraph, The Mail, gik grassat og talte om et russisk angreb på Polen; Bildzeitung og flere tyske medier gik helt amok med overskrifter som "Putin leger med Tredje Verdenskrig". Sådan lød overskrifterne onsdag; endog i en lederartikel. Dette på trods af at præsident Biden allerede tirsdag aften, naturligvis grundet tidsforskellen, havde sagt meget klart, at der ikke var noget bevis for, at der var tale om et russisk missil, men at mistanken var, at det var et ukrainsk luftforsvarsmissil, som på den ene eller den anden måde var endt i Polen.

Så på trods af at USA's præsident og efterfølgende Pentagon benægtede, at det var et russisk missil, bragte medierne stadig overskrifter, endog om morgenen onsdag, hvor der blev rapporteret om sagen. Zelenskyj og Kuleba insisterede naturligvis hele dagen på, at det uden tvivl var et russisk missil, og da det blev tydeligt fastslået, at det ikke drejede sig om et russisk missil, sagde Kuleba, at det var en "konspirationsteori" at påstå dette.

Det er utroligt, men det er på en måde forståeligt – Ukraine er én ting. Men så fremturede nogle vestlige politikere, f.eks. fra det tyske liberale parti, FDP, [Marie Agnes] Strack-Zimmermann, formanden for forsvarsudvalget, og Lamsdorff, de påpegede alle sammen, at der ikke var nogen tvivl om, at det var et russisk missil. Så det som disse mennesker talte om, var muligheden for en militær konfrontation mellem NATO og Rusland i denne ekstremt

anspændte situation. Det viser, at de ikke spekulerede på, om vi havde beviser, om de var blevet verificeret. Ved vi det?" De anmodede ikke om en undersøgelse, men de hoppede blot til konklusionen og gav Rusland skylden.

Jeg mener dette må analyseres, for det viser simpelthen, at i tider med utilsigtede hændelser eller forhold, kan det gå galt, hvis vi ikke bevæger os i en anden retning og udvikler en sikkerhedsarkitektur, hvor en sådan potentiel udslettelse af menneskeheden kan forhindres; Dette bør virkelig udgøre et varselssignal for alle, der ikke er fuldstændige idioter, om at vi helt klart skal gå i den retning, som Schiller Instituttet har påpeget siden april i år, nemlig at vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser, baseret på principperne i den Westfalske Fred.

Der er i kølvandet på sagen naturligvis krav om en grundig undersøgelse. Nu er der ligefrem røster, der taler om, at det måske var en provokation. Der er endda politikere i Polen, som udtaler, at Warszawa er nødt til fuldstændigt at genoverveje sin strategi i forhold til Ukraine. Så jeg er ikke i stand til at besvare disse spørgsmål nu, for det er naturligvis af største vigtighed, og man skal være ekstremt grundig for at finde ud af præcis, hvad der skete.

Nu var det sandsynligvis, som alle tegn vidner om, et sovjetisk produceret russisk missil, som Ukraine bruger, men hvem der affyrede dette missil, og var det et uheld, eller var det en provokation, det er endnu uvist. Jeg finder politikernes opførsel absolut skandaløs, og de medier der løj, på trods af at det fra USA's præsident allerede var blevet afkræftet; jeg synes, at folk egentlig burde smide disse aviser væk og i virkeligheden indse, hvor farlige de er som et redskab til geopolitisk krigsførelse.

SCHLANGER: Da det først blev klart, at det ikke var et russisk affyret missil, er det interessant, hvordan diskussionen

fortsatte: Stoltenberg sagde, at det fortsat er Ruslands skyld. Der var denne skøre Anne Applebaum fra Atlantic Council, der sagde, at det er ligegyldigt, hvad der skete: Det er Ruslands skyld. Der fulgte et yderligere skift til dette argument om, at vi nu er nødt til at spendere flere penge på Ukraine, de har brug for et bedre luftforsvarssystem. Helga, du har en Schiller Institut-konference på vej den 22. november, som virkelig får større betydning nu som følge af denne hændelse, ikke sandt? [“Stop faren for atomkrig”: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122]

ZEPP-LAROUICHE: Jo, for det viser ganske enkelt, at vi, som vi drøftede på den sidste Schiller-konference den 5. november, hvor denne ekstremt vigtige korte video blev fremvist, virkelig er ved at finde ud af, hvad der rent faktisk ville ske under atomare krigsforhold: Når denne tingest først er udløst, har man højst 10 minutter, eller absolut maksimalt 10 til 15 minutter, før et angreb meddeles, og i bund og grund er atomvåbenarsenalet ramt; 2 minutter til at identificere det, 30 sekunder til at den amerikanske præsident kan beslutte, hvad han skal gøre – nogle få minutter – hvis vi kommer ind i denne form for dynamik, så burde folk have søvnløse nætter, indtil vi har afklaret sagen.

Næste tirsdag, den 22. november, afholder vi den tredje Schiller-konference, som er et resultat af initiativet fra latinamerikanske kongresmedlemmer. Det startede i oktober, og derefter havde vi meget hurtigt endnu en konference, og nu har vi den tredje, men i mellemtiden har disse kongresmedlemmer, især to fra Mexico, udsendt en international opfordring til alle valgte embedsmænd på internationalt plan og deres vælgere om at etablere en ny fredsbevægelse af verdensborgere. [“Hastesag: Stop faren for atomkrig!” <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/16/letter-to-current-and-former-legislators-of-the-world/>] Det faktum, at hvis man udkæmper en atomkrig, er det et anliggende for

hele menneskeheden, fordi det kan føre til den fuldstændige ødelæggelse af hele civilisationen, og det gør automatisk enhver borger til en verdensborger, der har ret til at rejse sig og erklære, at "dette må stoppe, så vi har brug for en anden politik".

Således vil vi have adskillige parlamentarikere fra Mexico, Peru, Argentina, Brasilien og også nogle folk fra Europa med; også nogle af de mennesker, der lige nu demonstrerer for en afslutning på denne krig og indledende fredsforhandlinger. Det bliver virkelig et meget betydningsfuldt møde med to paneler, for det udvikler sig meget hurtigt, og vi er nødsaget til at have to paneler. Jeg vil virkelig opfordre alle jer, der er bekymrede over faren for atomkrig, til at deltage i denne konference, for vi er nødt til at lægge et meget virkningsfuldt alternativ på bordet, hvilket er præcis hvad jeg tidligere omtalte: Vi er nødt til at tvinge verdens regeringer til at udarbejde en ny international sikkerhedsarkitektur, som ikke udelukker noget land. For hvis man udelukker nogen, selv om det er en såkaldt autokratisk stat (hvilket man også kan sige meget om), skal der tages hensyn til alle, ellers fungerer det ikke!

Det er den store lære fra den Westfalske Fred, hvor folk erkendte, at man er nødt til at tage hensyn til alle landes interesser, hvis en fred skal være varig. Når man ikke gør det, som det skete med Versailles-traktaten, fører det til den næste krig: Det var den store forskel mellem den Westfalske Fred og Versailles-traktaten, at den ene fred etablerede international ret som et fungerende organ af lovmæssighed, mens Versailles-traktaten netop var kimen til den næste store verdenskrig, der skulle opstå.

Vi vil diskutere dette, og vi vil også præsentere brugbare foranstaltninger, der kan iværksættes for at afholde en sådan traktatkonference. Så I burde virkelig deltage.

SCHLANGER: Man kan tilmelde sig på Schiller Instituttets

hjemmeside

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122); der er en boks og en tilmeldingsformular, som I kan udfylde.

Resten er på engelsk:

Now, you were mentioning the importance of the motion from Ibero-America, from especially the Global South: It's interesting that this incident in Poland occurred during the G20 conference, where there were clearly tensions between the Global South and these so-called G7 nations. What's your sense of what came from there, because there were a number of meetings between leaders—Xi Jinping was very active. How do you think that conference went overall?

ZEPP-LAROUICHE: I think it showed several things. First of all, the developing countries, but especially the host country Indonesia, they were very concerned that the so-called Western countries would not just come and complain, and harass and attack. But they wanted to have a constructive approach, focussing on the real challenges which are a threat to humanity, which is naturally, the world food crisis. Beasley, from the World Food Program, said this is the worst humanitarian crisis since World War II, what we're experiencing right now. So they succeeded to a very large extent.

There was still an effort to condemn Russia and so forth, but it did not really function, because I think it has dawned on at least the more intelligent people, that there is no way how you can go back to the unipolar world. The multipolarity has become a reality; the Global South is playing a much bigger role, they want to overcome colonialism in its new form. And I think that that is a completely new dynamic. That does not mean that everybody in the Western establishment immediately will adapt to that, because they're arrogant, and if you listen to [EU foreign policy chief] Josep Borrell, who thinks

only Europe is a “garden” and the rest is a “jungle,” naturally your ears are so full of flowers and whatever your garden is growing that you can’t hear what people are saying!

But the reality is that there is a new reality, a new realignment, where 130, 140 countries have allied with the Belt and Road Initiative. They’re forming new systems with the BRICS countries, many more countries are applying to become members of the BRICS—Argentina, Saudi Arabia, Egypt, Turkey—so there is a lot of motion to actually build a completely new system based on sovereignty, the five principles of coexistence, the tradition of the Non-Aligned Movement, and that is really the new dynamic.

Other than that, I think quite important was the first physical meeting between President Biden and President Xi Jinping, at least since Biden has been President, and according to Foreign Minister Wang Yi, this meeting was a breakthrough. We have to see; I’m always of the opinion, let the deeds follow the words. But I think the fact that these two people met for more than three hours is very important, and one can only hope that this will constitute a lasting shift toward cooperation and an ending to this extreme confrontation which was going on.

Xi Jinping also met with about a dozen or more leaders, with Macron, with Albanese from Australia, with Rutte from Holland, and many others. And especially the meeting between Xi Jinping and Macron reestablished the intention that the two countries should work together. Then you had the Scholz visit to China earlier.

So there are clear motions that there is a recognition that you don’t get around China, because China is the locomotive of the world economy. And all the other Asian countries, as well! The only place where there is growth is Asia—it’s not Europe, it’s not the United States.

It was quite interesting that the Indonesian President Joko Widodo proudly announced the opening of the Jakarta-Bandung High-Speed Railway at the occasion of Indonesia being the host country of the G20. I think this is important, because the developing countries look for cooperation with those countries that bring them real development. They don't want to have just "democracy" and Sunday sermons, they want to have development, and they go to the countries that bring them that.

In that sense, it would be the best, and that is the whole aim of the Schiller Institute, we want the United States and European nations to cooperate with the Global South. There has to be an equal footing, and the demands from the developing sector that they want to overcome their poverty, that's legitimate! And if Germany and France and Japan, and other so-called "industrial" countries, that are almost formerly industrialized countries by now, they have to listen and they have to come down from their high horse, and they should not think they are so superior to everybody else—and that, in any case, will not be accepted any longer.

So, I think with all caution, and the Polish missile event shows you that caution is adequate, nevertheless, I think this G20 meeting did reflect a change in the realities of the world, and that's a little step in the right direction.

SCHLANGER: The final communiqué, in which the G7 nations wanted it to be a condemnation of Russia, and it was obviously a compromise. The final communiqué said, "Most members strongly condemned the war in Ukraine..." not even condemning Russia. And it mentioned that "There were other views and different assessments of the situation and sanctions." [<http://static.kremlin.ru/media/events/files/en/-u82esHnvQFdH0jV25AJg73rnLGEe8cK6.pdf>] So, clearly if there was an attempt behind the scenes to bully, it didn't work.

Helga, going into this conference, you had a role to play: You were able to bring to full consciousness the whole question of

the Non-Aligned Movement, the anti-colonial movement. Why don't you give us a little sense of what you did?

ZEPP-LAROUICHE: I participated in a very interesting conference celebrating the 66 year commemoration of the Bandung-Belgrade-Havana conferences, and celebrating a revival of the Spirit of Bandung. This was a very interesting week-long conference: It started in Jakarta; it went to Bandung, it went to Surabaya, and then from there to Bali. I unfortunately only participated online, but nevertheless, it was really expressing the absolute desire of the developing countries to end colonialism, and that spirit was very, very strong.

Now, some people also expressed that they think the West is hopeless, that you have to have a unilateral agreement, just don't bother about the West any more. Now, I have argued many times that I don't think that is realistic, because if you do not integrate at least the United States and hopefully many European countries, at least the continental European countries, it will not work! First of all, I don't think the West would collapse as peacefully as the Soviet Union disintegrated in 1991. And we can't have a bloc-building either: You can't have a Global South plus Russia and China, and a West, which decouples—I don't think that that will work. And I find it quite interesting, I just read an article by Andrey Kortunov from the Russian International Affairs Council (RIAC), who basically said the same thing. He thinks that to construct any kind of world order without the United States will not function, and unfortunately, that's what it is—or not “unfortunately.” [<https://www.rt.com/news/-566635-andrey-kortunov-american-attempts/>]

But we have to getting the United States, despite what Ray McGovern calls the MICIMATT, Wall Street, the big banks, BlackRock, the whole conglomerate of economic-financial interests and the military-industrial complex conglomerate, that is one reality, but that is not the entire United States: We have farmers, we have people who are the real people and

they have obviously had a voice in the recent period, in the campaign for Senate of Diane Sare in New York.

But I think just the last word on the G20, the Non-Aligned Movement, I think the momentum is in Asia. I was also able to give several interviews, Chinese TV, commenting on all these things. So my overall impression of all of that is, the Westerners, so-called, would be really advised to stop being so arrogant and just start to cooperate with the countries that clearly have the historic momentum. If they don't it will be at their own expense, and in the worst case, Europe will go to the sidelines of history and become a relic of one of these civilizations that didn't make it.

That's not what we should aim for, so I'm more for a revival of the spirit of Leibniz, that Europe and China should work together, and develop all the countries in between: So that's my view.

SCHLANGER: Things are not so good in Josep Borrell's "garden." The latest report from the European Central Bank shows that there is an extreme period of crisis coming with the economy. The idiocy of the Green partners in the German coalition government, Baerbock and Habeck, are pointing toward accelerated deindustrialization. What does it look like in Europe right now?

ZEPP-LAROUICHE: We are going into a real hard fall and winter: The prices of food and energy are already skyrocketing. Fuest, who is the head of the Ifo economic institute in Munich just said that in the medium term this is risking Germany as an industrial location; the Mittelstand will be wiped out if the policies of these Green ideologues, these absolutely anti-human, anti-growth people, [Foreign Minister] Baerbock and [Economic Minister] Habeck, if that is not quickly replaced, Germany will cease to be an industrial nation.

And the ECB just put out a report saying that they're between

a rock and a hard place, between quantitative tightening, threatening collapses and bankruptcies; and quantitative easing, which threatens hyperinflation. There is no solution within that system. This is why we are saying, we absolutely need to have a new credit system, Glass-Steagall, national bank, going back to the principles as the Bretton Woods system was intended by Franklin D. Roosevelt, and unfortunately never implemented because when FDR died, Truman and Churchill who then finally designed the Bretton Woods. This is why many developing countries don't even like the word "Bretton Woods."

But as Roosevelt intended it, to overcome the poverty and increase the living standard of the entire world population, that has to be put on the agenda, but naturally, I don't think it will function with this present leadership of the EU, because von der Leyen and ECB President Lagarde, and these people, they are really the hard-core neoliberal—they're like the Honeckers of the neoliberal system. So, with them it will not function. We need some other motion.

SCHLANGER: Especially given the context of the war danger, as well as the hunger crisis that David Beasley talked about, maybe you want to say something more about that; but clearly, the question of a failing architecture, which as you say, is not going to fail peacefully, but could drag the world into war, does raise the question of what your husband, Lyndon LaRouche, dedicated the last 50 years of his life to, which is the creation of a new paradigm. And I think it'd be worthwhile just discussing finally how this would work to further the so-called "advanced sector": the bankruptcy reorganization, the credit system—this is something that's not even discussed. We just had an election in the United States, and *none* of this was discussed!

Maybe you want to say something about the lack of a "red wave" in the United States, in this context?

ZEPP-LAROUCHE: I think the expectation that the Republicans

would take over with a sweeping victory did not come true. Then Trump's candidates didn't win in many places. Now the big talk is about Florida Governor DeSantis, who is really linked to the neoliberal Austrian school of economics.

Right now, I think the United States, it really shows that what my late husband had said about the party system, that it does not function—he actually called it the “potty system.” And, of course, George Washington at the end of his term, warned against the parties, saying they tend not to be in the interest of the nation, but in the lobby interests, the specialist groups. There is really no fundamental difference, because if you now look at what Bannon as an adviser to Trump is now doing in Mexico, lining up with the extreme rightwing forces of Latin American continent.

I think we need, really, a revival of the American tradition, and the only thing one could see in this recent election campaign was the fantastic campaign of Diane Sare, who, however, was completely defrauded of her vote! That should also be noted: There's this big story, you can't say there was vote fraud in 2020. Well, there was vote fraud for sure against Diane Sare. We have screen shots where she had at a certain point over 50,000 votes, and then a few hours later, the screen shot shows she had only 29,000 votes. She had collected more than 66,000 signatures to even *be* on the ballot! So they didn't even give her a third of those votes, which is completely hilarious! She had all these groups that were supporting her.

In any case, what that signifies is that there is a huge divide between the population and the governments, and that is becoming very clear in Europe as well, where you have more and more large demonstrations: People taking to the streets because they don't feel represented by the government, or the parties like the Free Democratic Party, which really showed its colors in the missile crisis. Who wants to be in the hands of people like this German MP Strack-Zimmermann? This is a

Halloween kind of an idea.

What is really required is a completely different system, whereby the common good is again on the agenda, and more and more people from the so-called "normal people" have to take responsibility and qualify themselves to know what should be the economic policy, the foreign policy, the security policy, education. And that requires exactly what we are trying to do to create a movement of world citizens who basically say: We will not allow our fate to be ruined by those few billionaires who are controlling all the corporations; you know, BlackRock is just one example, Vanguard, these things are like vultures that are trying to suck the juice out of the economy, at the expense of the people. That has come to a breaking point, and we need, really, a mass movement of true state citizens. And one occasion where that will be discussed is this coming week at the next Schiller conference. So again, I invite you to participate.

SCHLANGER: Those people who want to know how there's no contradiction between being a patriot of your nation and a world citizen, should register for the conference. It's Nov. 22, and registration is available at the Schiller Institute website: https://schillerinstitute.-nationbuilder.com/conference_20221122

Helga we've run out of time, so thank you very much for joining us today, and we'll see you hopefully again next week.

ZEPP-LAROUICHE: Yes, till next week.

Zepp-LaRouche udtaler sig om “Den alliancefrie Bevægelses rolle i et nyt paradigme for de internationale relationer” I har magten til at forhindre atomkrig; brug den

Den 11. november 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsendte i dag en klar opfordring til de førende nationer i Den alliancefrie Bevægelse om at træde frem for at afværge faren for atomkrig, som i øjeblikket truer med at udslette menneskeheden. Den alliancefri Bevægelse er sandsynligvis den vigtigste kraft på planeten til at overvinde geopolitik på nuværende tidspunkt, og det er ved at gøre op med geopolitik, at vi kan undgå Tredje Verdenskrig, erklærede hun på en international konference i Indonesien om Den alliancefri Bevægelses rolle i den fortidige og fremtidige historie.

Følgende artikel af Helga Zepp-LaRouche blev offentliggjort i bogen, der blev udgivet på Bandung Spirit-konferencen med titlen “Bandung-Belgrade-Havana in Global History and Perspective: Drømmene, udfordringerne og projekterne for en global fremtid?”, der fandt sted den 7.-14. november i Indonesien. (Konferencen afsluttes kun en dag før G20-topmødet på Bali i Indonesien den 15.-16. november, hvor præsident Biden og Xi også vil mødes).

Hendes artikel havde titlen “Den alliancefrie Bevægelses betydning for et nyt paradigme i de internationale

relationer”.

Helga Zepp-LaRouche talte også på konferencen online den 11. november, hvor hun gav et resumé af sin artikel under plenarmøde 6: Asiens fremmarch og omstruktureringen af den globale politiske økonomi.

Resumé:

Menneskeheden står over for den alvorligste krise i sin historie, nemlig risikoen for en global atomkrig. Den afgørende drivkraft bag krigsfaren er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase. Det er denne historiske fare, som gør det så meget desto mere presserende at genoplive “Bandung-ånden”. På Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer blev der fastlagt de principper, som skal danne grundlag for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag.

Er det en overdrivelse at påstå, at menneskeheden står over for den alvorligste krise i historien, når potentialet for en global atomkrig og dermed den sandsynlige udslettelse af menneskearten accelererer fra dag til dag, og når førende eksperter advarer om, at situationen er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og dette alligevel ikke får lederne i visse vestlige lande til at opgive deres politik for konfrontation mellem de såkaldte “demokratier og autokratier”?

Drivkraften bag denne krigsfare er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase som følge af flere års likviditetsindsprøjtninger i det monetære system og af “Great Reset”-politikken, som den tidligere tjekkiske præsident Vaclav Klaus kalder “det grønne delirium”. Fødevarer og energi bliver i stigende grad utilgængelige, hvilket ifølge Verdensfødevarerprogrammet truer 1,7 milliarder mennesker med hungersnød i den nærmeste fremtid. Desuden har pandemien

yderligere udvidet kløften mellem de få, som tæller deres formuer i milliarder af dollars, og de milliarder, som konfronteres med sygdom og sult uden et sundhedssystem, uden energi, rent vand eller tilstrækkeligt med mad.

Så, 67 lange år efter Bandung-konferencen, må vi igen, som præsident Sukarno gjorde i sin åbningstale den 18. april 1955, konkludere, at kolonialismen ikke er død, selv om den formelt set og angiveligt ikke længere eksisterer. Formelt set blev der tildelt uafhængighed, men mange nationers suverænitet er forhindret af pengepolitiske strukturer, handelsbetingelser og manglende adgang til ressourcer, som ville muliggøre selvbestemmelse i forbindelse med den økonomiske udvikling. Sanktioner, der af geopolitiske årsager indføres over for tredjelande, fremmer "humanitære kriser", som er udformet med henblik på at øge den smerte, der pålægges befolkningerne, i en sådan grad, at de vil gøre oprør mod deres regering og skabe betingelserne for et regimeskifte.

Den virkelige konfrontation er derfor ikke mellem "demokratier" og "autokratier", men mellem de kræfter, der ønsker at opretholde det koloniale system i nutidig forklædning, og de lande, der stadig kæmper for deres ret til økonomisk udvikling.

I lyset af de konsekvenser, som en yderligere optrapning mellem atomvåbenmagterne ville medføre, og som ville føre til historiens egentlige "afslutning", nemlig en tredje, denne gang en atomar verdenskrig, efterfulgt af en atomvinter, udgør Den alliancefrie Bevægelses nuværende renæssance den væsentligste og afgørende faktor, som kan anvise vejen til et nyt paradigme. For at overvinde den geopolitiske blokdannelse og den fejlagtige tænkning i form af et nulsumsspil, er det nødvendigt at begrebsliggøre det højere Ene, som må være af en helt anden kvalitet og højere magt end de Mange.

Det er et gennemprøvet princip i historien, at fredstraktater udelukkende fungerer, hvis de tager hensyn til hver enkelt

parts interesser, som det var tilfældet med den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som med Versailles-traktaten, medfører det nye krige. I betragtning af de mange sammenvævede regionale konflikter og den globale dimension af den nuværende konfrontation mellem atommagter, er den lære, der kan drages af dette historiske princip, at der er et presserende behov for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle landenes interesser på planeten.

Muligheden for et velfungerende europæisk sikkerhedssystem eller et "fælles europæisk hus", som Gorbatjov fremmanede ved Sovjetunionens afslutning, eksisterer tydeligvis ikke længere i betragtning af NATO's sjette udvidelse mod øst. Hensigten om at skabe et "globalt NATO", som proklameret på alliancens seneste topmøde i Madrid, herunder oprettelsen af et hovedkvarter i Indo-Stillehavsområdet et sted i Asien, truer med at forstærke konfrontationen mellem de lande, der tilhører en sådan militær alliance, og de lande, som ønsker at opretholde politiske, økonomiske eller militære forbindelser med Rusland og Kina.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har allerede fremsat et forslag til at overvinde den geopolitiske konfrontation med sit Globale Sikkerhedsinitiativ, som sammen med det Globale Udviklingsinitiativ udgør konceptet for den fornødne tilgang. Men da nogle lande i Vesten fremstiller Kina som den største trussel mod deres interesser, forekommer det usandsynligt, at de vil reagere positivt på denne idé.

Det er denne geopolitiske og historiske katastrofe, der gør det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". Mange af de lande, der kommer fra Den alliancefrie Bevægelses tradition, har for nylig givet udtryk for deres afvisning af at lade sig trække ind i en geometri af blok-tænkning. Det faktum, at det næste G20-topmøde finder sted i Indonesien, kan være en historisk mulighed for at tilføje en indholdsmæssig ingrediens til den politiske dagsorden, som kan

være afgørende for forskellen mellem faren for civilisationens udslettelse og en lys og smuk fremtid for menneskeheden.

Det er traditionen fra Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer i Den alliancefri Bevægelse (DAB), hvor de fem principper for fredelig sameksistens og DAB's ti principper fastlagde rammerne for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag. De 120 medlemslande i DAB plus 17 observatørlande repræsenterer langt størstedelen af menneskeheden, nemlig 4,511 milliarder mennesker i NAM og 2,061 milliarder som observatører, dvs. 6,571 ud af 8 milliarder mennesker. Som præsident Sukarno påpegede i sin åbningstale på Bandung-konferencen i 1955, vil havene og oceanerne, som adskiller udviklingslandene fra dem, der kan føre en ny verdenskrig, ikke beskytte de lande, der ikke er part på en af siderne, og som ikke har nogen interesse i konflikten. Han blev bekræftet af premierminister Nehru, som var bekymret for, at nogle af de store nationers militære styrke kunne få dem til at tænke i militær magt og få dem til at afvige fra det rette spor: "Hvis hele verden blev delt mellem disse to store blokke, hvad ville resultatet så blive? Det uundgåelige resultat ville blive krig."

Det er derfor helt legitimt og hensigtsmæssigt, at DAB-landene taler med én stemme ved næste lejlighed, på G20-konferencen i Indonesien i november (eller på en ekstraordinær samling i FN's Generalforsamling, hvis den sammenkaldes i en hastesituation), og at de kræver en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur, som tager hensyn til alle landes interesser.

DAB's bemyndigelse til at påtage sig en mere aktiv rolle i udformningen af verdensordenen stammer fra erfaringerne fra dets historie. På Bandung-konferencen blev Pancheel-principperne, de fem principper for fredelig sameksistens, fastlagt, og på de efterfølgende konferencer blev der gjort forsøg på at opretholde denne ophøjede ånd. Men det var på konferencen i Colombo, Sri Lanka, i 1976, at DAB kom tættest

på at formulere, hvordan denne nye orden økonomisk set skulle udformes. Fru Indira Gandhi fremlagde de krav, som derefter blev indarbejdet i den endelige resolution, nemlig:

1. Ophør af gældsbetalinger for de fattigste lande,
2. et nyt universelt valutasystem, der skal erstatte Verdensbanken og Den Internationale Valutafond,
3. oprettelse af et nyt kreditsystem, som skulle være knyttet til den globale udvikling,
4. Trepartsaftaler mellem udviklingslandene, de socialistiske stater og OECD-landene.

Denne resolution var næsten identisk med det forslag om en international udviklingsbank, IDB, som den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche havde fremsat et år tidligere, dvs. at erstatte IMF med et nyt kreditsystem for at fremme den globale udvikling.

Mange i udviklingssektoren vil huske den voldsomhed, hvormed dette krav, der repræsenterede ønsket fra dengang 75 lande og størstedelen af verdens befolkning, blev mødt med. Zulfikar Ali Bhutto blev dræbt kort efter, fru Gandhi blev fjernet fra magten, fru Bandaranaike fra Sri Lanka blev destabiliseret, Den alliancefrie Bevægelses (NAM's) sammenhængskraft blev svækket, og naturligvis blev kravet om en ny retfærdig økonomisk verdensorden aldrig indfriet. Man kunne tilføje en lang liste over andre tab blandt ledere i det, der kaldes det Globale Syd. Og nu er vi nået frem til den ovennævnte krise, hidtil uden fortilfælde i verdenshistorien.

Det er meget klart, at hvis man ærligt og objektivt præsenterede verdens befolkninger for de farer, der ville være resultatet af en atomkrig, nemlig en udslettelse i en sådan grad, at der ikke ville være noget minde tilbage om alle menneskehedens enorme kampe for fremskridt og frihed, om alle de smukke skabelser inden for videnskab og kunst overalt på jorden, så ville mere end 99 % af dem være imod denne krig.

Jeg er ligeledes overbevist om, at hvis almindelige mennesker havde mulighed for virkelig at forstå årsagerne til uretfærdighederne i verden, og betragte situationen i hvert enkelt land både ud fra den pågældende nations bedste tradition og ud fra det potentiale, som den og menneskeheden som helhed repræsenterer, ville mere end 99 % af dem være helhjertet enige i perspektivet om en retfærdig ny økonomisk verdensorden. Begge disse indsigter er i øjeblikket nægtet "almindelige mennesker", fordi de fleste af dem mangler historisk viden om andre kulturer eller en personlig erfaring fra rejser, og fordi massemedierne i mange lande har en tendens til at nære fordomme om andre kulturer, der passer til de respektive etablissemeters geopolitiske intentioner.

Det er derfor presserende og nødvendigt, at NAM's ledelse snarest muligt finder en anledning til at træde ind på verdenshistoriens scene ved på det skarpeste at påpege de farer, der følger af geopolitisk blokdannelse, som premierminister Nehru gjorde det i sin tale i Bandung, idet han viste, at "det uundgåelige resultat ville medføre krig". Disse ledere bør også vække verdensbefolkningens bevidsthed ved at gøre den bevidst om den svære situation, som befolkningerne i udviklingslandene befinder sig i, og ved at illustrere de lidelser, der følger af sultedøden, som Jean Ziegler, FN's tidligere særlige rapportør for Retten til Fødevarer, beskriver som den mest grusomme og smertefulde form for død. I sin bog fra 2012 "We Let Them Starve: The Mass Destruction in the Third World", taler Ziegler om en kannibalistisk verdensorden, hvor 10 globale karteller, der kontrollerer 85 % af fødevareproduktionen på verdensplan, bestemmer hvem der spiser, lever, sulter og dør.

Som følge af fødevarerpekulation, beslaglæggelse af jord, overdreven gældsætning og biobrændstoffer, dør et barn under 10 år hvert femte sekund, 57 000 mennesker dør hver dag af sult, og det i en verden hvor det globale landbrug ifølge FN's Verdensfødevareprogram (WFP) sagtens kunne producere mad til

12 milliarder mennesker. I dag, 10 år senere, er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte, men EU og andre vestlige regeringer insisterer stadig på at braklægge op til 30 % af landbrugsjorden og begrænse brugen af gødning og pesticider, hvilket vil føre til en 50 % nedgang i høstudbyttet. Bag dette ligger politikernes malthusianske synspunkt, som gør Malthus til en selvopfyldende profeti ved at indføre en sådan menneskefjendsk politik – endnu en gang på grund af “grønt delirium” og profitmaksimering.

I lyset af disse uhyrlige uretfærdigheder har lederne af NAM al legitimitet og endda pligt til at vække verdensbefolkningens bevidsthed om, at denne tilstand af sult, fattigdom og underudvikling i verden ikke er et resultat af uundgåelige naturbetingelser, men af gennemførelsen af et finansielt og økonomisk system, der begunstiger de rige og øger kløften til de fattige, indtil det punkt hvor der begås folkedrab.

Dette system er imidlertid ved at have nået sin afslutning, hvilket blev gjort klart af formanden for den amerikanske centralbank, Jerome Powell, på det årlige Jackson Hole Economic Policy Symposium den 26. august i år. Her bekendtgjorde han en politik med brutale stramninger, der forårsager “en vis smerte” for at bekæmpe inflationen. “At reducere inflationen vil sandsynligvis kræve en vedvarende periode med vækst under gennemsnittet”, fastholdt han, og proklamerede en politik med høje renter i en længere periode fremover ved at henvise til “den vellykkede Volcker-disinflation i begyndelsen af 1980’erne”, år hvor renterne steg til over 20 %. Disse bemærkninger udløste straks en livsfarlig kapitalflugt fra markederne i udviklingssektoren og retur til dollaren. Generaldirektøren for Bank for International Settlements (BIS), Agustín Carstens, advarede om, at for meget “smerte” for hurtigt kan få hele systemet til at bryde sammen i processen, og sammenlignede det med det sted, der kaldes “the coffin corner”, hvor et fly bremser ned

til under sin stilstandshastighed og ikke er i stand til at generere tilstrækkelig opdrift til at holde sin højde.

I samme retning henviste den franske præsident Macron, som beklagede, at "tiderne med overflod" er forbi, og den belgiske premierminister Alexander De Croo, som sagde, at "de næste 5-10 vintre vil blive vanskelige". Mens en tilbagevenden til schachtiansk økonomi – den politik som Hitlers finansminister, Hjalmar Schacht, førte – kan være "vanskelig" for det, man næsten må kalde de "tidligere industrialiserede lande", ville den være altødelæggende for udviklingslandene, hvilket ville udmønte sig i en befolkningsreduktion i milliardvis.

Det er derfor tvingende nødvendigt at finde en passende platform til at reorganisere det nuværende fejlslagne finansielle system. Det kan være inden for G20-formatet, eller, hvis det ikke kan lade sig gøre, inden for en anden passende ramme, f.eks. BRICS-landene, SCO eller en anden institution i det Globale Syd. Der bør etableres et nyt Bretton Woods-system med de retningslinjer, som præsident Franklin D. Roosevelt oprindeligt havde til hensigt at indføre, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død. Det primære og uangribelige mål for dette nye system skal være en kvalitativ og kvantitativ forøgelse af levestandarden for befolkningerne i udviklingssektoren og for de fattige i verden generelt.

Det nye kreditsystem må yde langsigtede, lavt forrentede lån, som skal anvendes til investeringer i grundlæggende infrastruktur, landbrug og industri med det formål at øge produktiviteten i den fysiske økonomi i hvert enkelt land. Hvad der udgør en sådan produktiv investering, og hvad der ikke gør det, bør bestemmes ud fra de videnskabelige principper for fysisk økonomi, som de blev udviklet af den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, dvs. at de skal sigte mod en forøgelse af energi-gennemstrømningstæthed i produktionsprocessen, hvilket fører til en forøgelse af den potentielle relative befolkningstæthed i hvert land.

Overalt hvor dette økonomiske system blev anvendt, førte det til en vellykket industrialisering af landet. Det var tilfældet med Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, den tyske kansler Otto von Bismarcks anvendelse af Hamiltons og Friedrich Lists teorier, Meiji-restaurationen i Japan, grev Wittes industrialisering af Rusland, Roosevelts New Deal, det tyske økonomiske mirakel i forbindelse med genopbygningen efter Anden Verdenskrig, de sydøstasiatiske landes økonomiske mirakel og sidst, men ikke mindst, Kinas økonomiske mirakel, som løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom.

Det vigtigste træk ved dette system er, at staten har den suveræne beføjelse til at skabe kredit, og så længe denne kredit er strengt rettet mod produktive investeringer, er den ikke inflationær, men derimod vil skabelsen af reel fysisk rigdom altid være større end det oprindeligt udlånte beløb på grund af arbejdskraftens evne til at skabe værditilvækst. Da den eneste kilde til samfundsmæssig værdi hverken er besiddelsen af naturressourcer eller evnen til at købe billigt og sælge dyrt, men udelukkende individets kreativitet, er det statens pligt at fremme alle borgeres kreative potentiale i videst muligt omfang. Investeringer i et moderne sundhedssystem og et fremragende universelt uddannelsessystem har derfor høj prioritet. Naturligvis skal alle tilgængelige ressourcer, f.eks. naturressourcerne, og en international arbejdsdeling, der tager hensyn til geografiske og klimatiske forhold, mobiliseres for at sikre en optimal udvidet reproduktion af økonomien. Målet med økonomien er ikke at berige nogle få, men at sikre velfærd og lykke for alle.

Der foregår på nuværende tidspunkt allerede mange udviklinger i retning af skabelsen af en multipolær verden, hvor landene vælger økonomiske modeller i overensstemmelse med deres egne kulturer og traditioner. Men det er NAM's enestående kald at forsøge at overvinde den farlige blokdannelse, der fremmer krig, ved at tilbyde et nyt Bretton Woods-system, der omfatter

alle. I traditionen fra præsident Sukarnos tale på Bandung-konferencen i 1955 kunne de tage udgangspunkt i hans henvisning til den "første vellykkede antikoloniale krig i historien", dvs. Den amerikanske Uafhængighedskrig, og hans citater af digteren Longfellow og hans digt om Paul Reveres berømte ridetur.

Hvis man kan finde en måde at minde USA og de europæiske nationer om deres bedre traditioner, om Benjamin Franklins eller John Quincy Adams' politik, om Enrico Mattei, Charles de Gaulle eller det tysk-indiske samarbejde om opførelsen af stålværket i Rourkela, kan der skabes et nyt paradigme for et verdensomspændende samarbejde baseret på Pancheel, de fem principper for fredelig sameksistens.

Hvorfra skulle man hente den optimisme, at Bandung-ånden vil bidrage til at overvinde denne alvorligste krise i menneskehedens historie? Måske hvis vi husker på det, som den tyske raketforsker Krafft Ehrlicke, "faderen til Centaur-raketten" i Apollo-programmet, opfandt som den første lov i rumfartens videnskab: "Ingen og intet under universets naturlove sætter nogen begrænsninger for mennesket, undtagen mennesket selv." I denne ånd kan vi skabe et nyt kapitel i menneskehedens historie.

**Video interview med Jens
Jørgen Nielsen overfor
truslen om atomkrig og**

opfordring til forhandlinger mellem Rusland og Ukraine

Den 3. okt. 2022 (EIRNS) – Der blev i dag foretaget et 42 minutters videointerview af Schiller Instituttet i Danmark med Jens Jørgen Nielsen.

Interviewet omfatter:

- Truslen om atomkrig;
- Situationen er mere alvorlig end Cuba-krisen;
- Behovet for forhandlinger eventuelt med Tyrkiet eller Indien som mæglere;
- Den vestlige strategi om at fortsætte krigen, indtil Rusland er besejret, vil ikke fungere og indebærer risiko for atomkrig;
- Hvordan vi er kommet til dette punkt, startende med USA's tidligere nationale sikkerhedsrådgiver (1977 til 1981) Zbigniew Brzezinskis plan om at bruge Ukraine til at splitte Rusland;
- North Stream-sabotagen blev efter al sandsynlighed ikke udført af Rusland.

Jens Jørgen Nielsen er uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

Han er på Ukraines sortliste efter at have talt på Schiller Instituttets seminar i Danmark den 25. maj 2022 om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Helga Zepp-LaRouche holder tale på den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès

Den 18. september 2022 (EIRNS) – {Det følgende er en ikke-korrigeret transskription af den videobesked, som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sendte til den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès den 17. september: “Et nyt Bretton Woods for at undgå krig og stigende leveomkostninger.”}

Goddag, jeg sender jer mine bedste hilsner i anledning af jeres festdag.

Det er tydeligvis et meget dramatisk øjeblik i menneskehedens historie. Jeg kan kun håbe, at der er tilstrækkelige kræfter i Frankrig, som påtager sig en ledende rolle i at forlade NATO eller i det mindste at trække sig ud af den integrerede kommando. For netop nu er der en optrapning, som vi ser med hensyn til Ukraine, hvor man netop har præsenteret det, som man kalder “Kiev Security Compact”, der hovedsageligt har til hensigt at give Ukraine en status som en NATO-associeret med artikel 5, hvilket Dmitry Medvedev, næstformand for det russiske sikkerhedsråd, kaldte prologen til Tredje Verdenskrig.

Eftersom kampene for øjeblikket er optrappet i Ukraine, hvor NATO er fuldstændig involveret, udgør dette faktisk den røde linje, som er ved at blive overskredet, og man kan kun undres: Hvor længe har Rusland tålmodighed? Den russiske ambassadør i Berlin har netop meddelt, at Tyskland har overskredet den røde

linje, og det henviser sandsynligvis både til det faktum, at de våben, som Tyskland leverer til Ukraine, ikke er omfattet af nogen restriktioner, så de kan anvendes på russisk territorium, samt mødet, som USA netop har indkaldt til i Ramstein [luftbasen], som udgjorde det en del af USA's territorium, hvor det blev besluttet at sende stadig mere avancerede præcisionsvåben til Ukraine, hvilket klart udgør en ny fase i optrapningen.

Sammenhold nu denne krigeriske opførsel fra NATO's side med det, som Ursula von der Leyen udtalte i sin "State of the Union"-tale om tingenes tilstand i EU, hvor hun erklærede, at med krigen i Ukraine "har ondskabens grimme brutale ansigt vist sig". Hvem har sådan et grimt ansigt? Hun sagde, at EU er velforberedt, selv om det tog dem flere år efter finanskrisen i 2008 at finde holdbare løsninger – hvilket naturligvis er en vittighed, eftersom det finansielle system netop oplever en hyperinflation eller en eksplosion. Det er en endnu mere forfærdelig spøg, fordi 750.000 mennesker døde i Europa af Covid-19, sammenlignet med mindre end 6.000 i Kina, som tæller ca. tre gange så mange mennesker. Hun udtalte, at EU øjeblikkeligt var forberedt, da Rusland angreb Ukraine. Dette øjeblik er imidlertid blevet forberedt gennem ti års træning af ukrainske tropper af NATO, USA og Storbritannien m.fl..

Så dette er faktisk en anledning til at forlade EU og afstå fra NATO, for det er indlysende, at hvis vi fortsætter på denne kurs, vil de føre os ind i et forløb, som, hvis det kommer til en atomkrig i Europa, vil medføre, at ingen vil overleve i hele Europa, og det bør vi alle være meget bevidste om.

Alt sammen er blevet forudsagt af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som på profetisk vis erkendte dette, da Nixon afkoblede dollaren fra guldreserve-standarden og afsluttede Bretton Woods-systemet ved at indføre et system med flydende valutakurser. LaRouche erklærede, at hvis man holdt fast ved denne politik, ville det resultere i en ny depression, en ny

fascisme og fare for en ny verdenskrig, medmindre man ville overgå til et helt andet økonomisk system. Det er dér, vi befinder os i dag. Han fremsatte ikke blot alle disse forudsigelser, som skulle vise sig at være helt korrekte, men han foreslog også alternativer: Det første udviklingsprogram for Afrika, industrialiseringen af hele Afrika, præsenterede vi i 1976 i Paris på en meget vigtig konference. Vi udarbejdede i årenes løb udviklingsprogrammer for Latinamerika, Indien, Eurasien, USA og Den produktive Trekant for Europa som helhed.

Så da præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i 2013 i Kasakhstan, offentliggjorde vi alle vores undersøgelser og kaldte det "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen." Når jeg nu iagttager, hvad Kina gør, og hvad der sker lige nu, så er der ved at opstå en ny økonomisk verdensorden mellem Rusland, Kina, RIC-landene og BRICS-landene. Der har netop været afholdt et utroligt vigtigt møde i Samarkand i Usbekistan i Shanghai Samarbejdsorganisationen. Samtlige af disse lande gennemfører økonomiske politikker for at overvinde kolonialismen og fattigdommen. Den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev påpegede i sin fødselsdagshilsen i anledning af 100-årsdagen for LaRouches fødsel, at samtlige lande, som har økonomisk succes på nuværende tidspunkt, gennemfører Lyndon LaRouches idéer.

Det er præcis det, som sker, mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen. Dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs sammen med landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande. Men også de mange andre lande i det Globale Syd. De er hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som Baerbock til stadighed

gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og sådanne steder forefindes.

Det betyder, at vi er nødt til at omstille os fuldstændigt. Vi må slippe af med dette neoliberale vanvid, som nogle af de ledende politikere i Bruxelles tydeligvis tidligere var ramt af, og ikke kun der.

Vi er nødsaget til at vende tilbage til vores bedste traditioner i Europa: Nikolaus af Cusas idéer, idéen om at der udelukkende kan være fred i mikrokosmos, hvis samtlige mikrosystemer udvikler sig til en harmonisk helhed. Man må gå tilbage til Leibniz' idéer, som i stedet for at hade Kina fastslog, at de to mest avancerede civilisationer på planeten, Europa og Kina, er nødt til at række deres hænder ud og udvikle alle de områder, som ligger mellem dem og mod syd. Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde.

Alt dette skal ske i Mahatma Gandhis ånd, i en ånd af ikke-vold, og det han benævnte "{ahimsa}", som er idéen om, at man skal gøre op med enhver form for vold i sindet og i sjælen. Da Nehru blev spurgt, om "{ahimsa}", om ikke-vold hjælper i lyset af atombomben, sagde han, at især når man står over for faren ved atomvåben, har man brug for ikke-vold. Så jeg vil gerne overbringe jer dette, som et budskab. Vi må organisere en ny modstandsbevægelse mod denne krigeriske politik og risikoen for en ny fascisme. Og lad os, i denne ånd, samarbejde i de næste uger og måneder, som bliver de vigtigste i verdenshistorien, fordi de vil blive afgørende for krig og fred.

Panel 4: Optimismens kunst: Anvendelse af det klassiske princip til at ændre verden

Den 11. september 2022 (EIRNS) – Dennis Speed indledte det afsluttende panel i LaRouches 100-års jubilæumsprogram med en diskussion om, hvordan kulturen i Nordamerika og “Vesten” i løbet af de sidste mere end tre århundreder har bevæget sig frem og tilbage. Han oplæste en udtalelse fra kolonileder Cotton Mather fra 1696, hvori han sagde: “Vi vokser lidt... Vi svinder ind til ingenting.” Derefter fremviste han en video af den indædte kolonialist Lord Bertrand Russell fra 1952, der blev interviewet i anledning af sin 80-års fødselsdag. [https://www.youtube.com/watch?v=xL_sMXfzzyA] Russell beskrev forholdene dengang ved at ytre: “Imperier forsvinder til støv”, og Asien var præget af “pessimisme”.

Speed vendte derefter tilbage til slutningen af det 17. og begyndelsen af det 18. århundrede for at forklare, hvordan den store matematiker, fysiker, fysiske økonom, filosof og politiske leder Gottfried Wilhelm Leibniz var blevet leder af en gruppe “patrioter”, dvs. dissidenter fra det engelske kongehus, fra Irland, Skotland og andre lande. Leibniz var i en position, hvor han kunne have fungeret som premierminister under dronning Anne, men ved Annes død i 1714 blev Georg Ludwig af Hannover efterfølger som kong Georg I og kappede alle bånd til Leibniz.

Ikke desto mindre fortsatte Leibniz sin udvikling af en videnskab om fysisk økonomi, som i sidste ende blev anvendt af USA. Han var en skarp modstander af John Locke, som var blevet oplært af de hollandske monarker i Storbritannien, William og

Mary, og som mange amerikanere, den dag i dag mener, er hjernen bag uafhængighedserklæringen, som blev udarbejdet mere end 70 år efter Lockes død. Det vigtigste element, som de greb fat i, var Lockes formulering "Liv, frihed og ejendom", en sætning, der blev brugt i kolonialisternes forfatninger og senere i Konføderationen. Underskriverne valgte imidlertid Leibniz' idé, "Liv, frihed og stræben efter lykke", med den forståelse, at "lykke" ikke blot er ren nydelse, men en vedvarende og forbedrende tilstand, der kendetegner menneskehedens fremskridt.

Megan Dobrodt fulgte op med en præsentation om "harmoni", baseret på Keplers forståelse af solsystemets harmoniserende karakter og dets relation til den veltempererede musikalske skala. Hun forklarede, hvordan Kepler kunne påvise, at planeterne havde elliptiske og ikke cirkulære baner ved at måle deres vinkelbevægelser. Hun forklarede, at der faktisk ikke var nogen matematisk beregning, som kunne benyttes til at definere banerne på en lineær facon, men at forskellige brøkformede multiplikationer kunne fastlægge varierende tilnærmelser. Det viser sig, at "matematikken" for banerne er den samme som matematikken for musikalske skalaer, og at de samme matematiske justeringer, der anvendes til banerne, kaldes "temperering", når de anvendes musikalsk.

Jacques Cheminade, formand for det franske politiske parti Solidarité et Progrès, kom med en finurlig redegørelse for "optimisme" med udgangspunkt i Lazare Carnots digt {Ode til entusiasmen}. Han beskrev entusiasme som den mest avancerede form for optimisme og pegede på NATO, Liz Truss, Volodymyr Zelenskyj, præsident Joe Biden og Emmanuel Macron som udsøgte eksempler på pessimisme.

Ungdomsarrangør Anastasia Battle, chefredaktør for magasinet {Leonore}, afsluttede præsentationerne ved at anmode tilhørerne om at tænke grundigt over det de havde hørt, og hvad de mener, der bør gøres for at bistå dem i at udvikle deres lykke og færdigheder.

Helga Zepp-LaRouche sluttede sig til panelet i en afsluttende diskussion. Hendes formål er at sikre, at menneskeheden {er} den udødelige art. Hun påpegede, at udviklingssektoren og andre nationer vil rejse sig for at gøre en ende på kolonialismen (slaveriet) for evigt, en ny ånd fra Bandung, Den alliancefrie Bevægelse, og at gøre det ved hjælp af Mahatma Gandhis ikke-voldelige metoder.

Rapport fra Panel 3: “Præsentation af ‘LaRouche- biblioteket’: LaRouche i dialog med verdens nationer”

Den 11. september 2022 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche, en af de stiftende direktører for LaRouche Legacy Foundation (LLF), indledte mødet i panelet ved at præsentere en oversigt over LaRouches samlede værker og gav udtryk for, hvor stolt og glad hun var for at kunne annoncere åbningen af det digitale bibliotek med LaRouches værker, der spænder fra tusindvis af artikler, bøger og videoer til hundredvis af møder og præsentationer.

Hun berettede, hvorledes hun og Lyn besøgte over 40 lande gennem adskillige årtier; mødtes med mange stats- og regeringschefer angående en række forskellige emner, såvel som med et publikum, der repræsenterede fiskere, videnskabsmænd, landmænd, musikere og mange andre samfundslag.

Hun understregede desuden, at det som oligarkerne frygtede

mest ved LaRouche ikke udelukkende var dybden og bredden af hans vidensniveau, men at han også var i stand til at vække fornuftens kreative kræfter hos medmennesker.

Dernæst var der en 82 minutter lang video med uddrag af præsentationer, som LaRouche havde gennemført for flere nationer – Peru (25. februar 2000), Polen (24. maj 2001), Indien (1. december 2003), et seminar om Kina (22. oktober 1997), Rusland (26. april 1996), Brasilien (12. juni 2002) og De forenede arabiske Emirater (2. juni 2002). De enkelte præsentationer indledtes med et universelt princip eller et strategisk overblik, og behandlede derefter de økonomiske og kulturelle problemer i den nation, som han italesatte i en global kontekst, idet han altid indarbejdede dybereliggende begreber, såsom "agapē", der understreger det menneskelige sinds kreative kræfter til at udvikle løsninger på de kriser, som civilisationen står over for.

John Sigerson, der er medlem af LLF's rådgivende udvalg, foretog en grundig rundvisning i det nye digitale LaRouche-bibliotek [<https://larouchelibrary.org/>] i dets indledende udgave. Han delte sit eget skærbillede og understregede, at selv med de hundredvis af emner, der allerede er i systemet, repræsenterer det endnu kun en beskedent del af det, der mangler at blive gennemgået, bearbejdet og uploadet. Der er adskillige værktøjer og filtre, hvormed man kan foretage en meget finmasket søgning efter bestemte emner. Dokumenterne, videoerne og andre elementer er organiseret kronologisk, og han opfordrede læserne til at studere LaRouche på samme måde, som den store dirigent Wilhelm Furtwängler dirigerede musikken – "mellem ordene". Alle emner er tilgængelige og kan frit downloades til personlig brug.

Afslutningsvis meddelte Gretchen Small, formand for LLF, at bind II af LaRouches {Collected Works} snart vil være klar til udgivelse. Dette bind vil fokusere på LaRouches kulturelle bidrag. Hun understregede, at kultur – musik, poesi og kunst – ikke blot er "underholdning", men at studiet af klassisk

kultur faktisk er afgørende for videnskabelige gennembrud.

Maratonvideo hylder LaRouches 100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) – I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videooptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: "The Triumph of Lyndon LaRouche". Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus, der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har

haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics?". Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra den gyldne renaissance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke

regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1. Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley diskuterede i værket "Defense of Poetry", at samfundets forståelse af, hvorledes faktisk organiserede strukturer skal fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af "Beyond Psychoanalysis" blev der fremført en optagelse af LaRouches video "Storm over Asien". Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af

Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreserve-støtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indtræffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi "det, som påvirker Afrika, påvirker også dig".

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana, Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hovedafsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der

er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spyttslikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lys bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker beretede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen, præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægels

LaRouche-bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl aflagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organisator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

**Helga Zepp-LaRouches tale på
Schiller Institutets
ungdomskonference:
At anvende Gandhis ikke-
voldelige metode til at
stoppe atomkrig,
på vej mod et nyt paradigme**

for menneskeheden.

Den 21. august 2022. HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi befinder os i et yderst interessant øjeblik i historien. Normalt, når man lever, går man i skole, man studerer, man får et job; der sker ikke så meget, og så har folk almindeligvis den idé, at, ja, der er alligevel ikke noget, man kan gøre for at skabe store forandringer. Normalt er dette ofte rigtigt, fordi vi har levet i et system, som var temmelig statisk og fastlåst. Men det er nu helt anderledes. Jeg tror, det er vigtigt, at man udvikler en reel fornemmelse for øjeblikkets absolutte dramatik, for i min levetid var den eneste tilnærmelse til det der sker, og jeg siger "tilnærmelse", da Berlinmuren faldt, og DDR [Østtyskland] ophørte, Tyskland blev genforenet, Sovjetunionen gik i opløsning. Det var et historisk dramatisk øjeblik, og vi spillede en stor rolle i det, fordi Lyn i 1984 i sit Strategiske Forsvarsinitiativ havde forudsagt, at hvis Sovjetunionen fortsatte med sin daværende politik, ville landet bryde sammen om fem år.

Så vidt jeg ved, var der på daværende tidspunkt ingen, der havde sagt noget tilsvarende. Men da Lyn altid var fuldstændig præcis i sine prognoser, tog vi det meget alvorligt, så vi fortsatte med at holde øje med, hvad der foregik i Comecon [den socialistiske handelsblok], og da det blev klart, at Comecons økonomiske vanskeligheder voksede i 1988, tog vi til Berlin, hvor Lyn holdt sin berømte tale på Kempinski Bristol Hotel den 12. oktober, i hvilken han forudsagde den tyske genforening et år før den fandt sted. Det forenede Tyskland skulle derefter hjælpe Polen med at udvikle sig med moderne, vestlige midler.

I første omgang, da mandagsdemonstrationerne blev større, var der i begyndelsen et par hundrede. Dernæst, omkring udstedelsen af visum, strømmede folk ind på ambassaderne i Warszawa, i Budapest og i Prag, og demonstrationerne voksede sig større. Derefter fulgte DDR's 40-års jubilæum med en

kæmpe militærparade, og [Østtysklands partiformand] Erich Honecker erklærede kort sagt: "Socialismen vil være her i 1.000 år mere, og hverken okse eller æsel kan stoppe det." [Det var et rim på tysk.] Den sætning var berømt, for det tog kun 12 dage, før Honecker var ude, fordi han blev betragtet som værende uønsket af den kommunistiske ledelse i DDR.

Blot tre uger senere blev Berlinmuren åbnet, og vi oplevede et utroligt historisk øjeblik, hvor folk klatrede op på toppen af Berlinmuren, omfavnede hinanden og drak champagne på toppen af muren, hvor folk tidligere var omkommet i forsøget på at flygte til Vesttyskland. Dette var et øjeblik, hvor befolkningen i en meget kort periode var helt åbne over for det, som Shelley ville betegne "at modtage grundlæggende opfattelser om mennesket og naturen". Jeg husker det ganske godt, for den jul i 1989 udsendte det tyske tv to opførelser af Beethovens {Niende symfoni}, og ingen klagede over, at det samme program blev fremført to gange, for det ene var med den berømte dirigent Kurt Masur fra Leipzig Gewandhaus, og det efterfølgende var en anden dirigent.

Man ville gerne have klassisk musik, man ville høre {Ode til glæden}: Det var den følelse, folk nærede. Nu ved vi naturligvis, at dette historiske øjeblik blev forpasset, på grund af geopolitiske intriger. Den eneste grund til, at jeg berører det, og vi har nogle videooptagelser om det, som du bør se, fordi dette er den eneste svage erindring eller det ringe eksempel, jeg har i tankerne for det øjeblik, vi har nu. Men jeg er helt, 100 % sikker på, at dette, det vi gennemgår og oplever lige nu, er et utal gange mere afgørende end selv Berlinmurens fald, Tysklands genforening og de daværende omstændigheder.

Grunden til at jeg siger det er, at der ikke er nogen måde, hvorpå dette nuværende unipolære system kan opretholdes. Den unipolære verden er færdig. Der er {intet} i universet, som vil kunne genetablere det. Francis Fukuyama, som efter Sovjetunionens sammenbrud erklærede, at dette var "historiens

ende", var en tåbe, en arrogant, kolonialistisk, åndssvag akademiker. For det var naturligvis hensigten, at demokratiet ville sprede sig over hele verden, at alle lande, herunder Rusland og Kina, ville indføre det neoliberale system, og ved at forsøge at opnå dette ved hjælp af regimeskift, via farverevolutioner og gennem interventionistiske krige, som vi har set i Mellemøsten, har dette ført til et gigantisk tilbageslag. Fordi de lande, der har lidt i århundreder under kolonialismen, absolut ikke havde nogen interesse i at vende tilbage til den periode.

Det er grunden til, at nu, hvor det finansielle system segner i sin endelige døds kamp, med det hyperinflationære udbrud, krigen som middel til at knuse Rusland, sanktionerne, hvis brutalitet er helt uden fortilfælde, og endelig krigen i Ukraine foranlediget af NATO's ekspansion, et emne, som selv venstrefløjten i Europa ikke tør tale om, men Putin vurderede tydeligvis, at han ikke havde noget andet valg: Eftersom Ruslands eksistens stod på spil, så måtte han gennemføre det, han kaldte den "særlige militære operation" i Ukraine.

Nu kan man måske beklage, at det kom så vidt, ligesom ingen ønsker krig, men sagen er, at dette er en del af opgøret mellem et døende system, det neoliberale system, og Putin, en begavet, geopolitisk kyndig person, der reagerer herpå med krig, hvilket er uheldigt, men sådan er situationen nu engang.

Da dette indtraf, forsøgte Biden at samle alle for at deltage i "Demokrati Topmødet", og allerede forinden rejste Blinken, Wendy Sherman og forskellige andre mennesker rundt i verden og fortalte udviklingslandene, at de skulle underkaste sig, at de skulle stille sig på demokratiernes side i forhold til autokratierne. Der blev gjort en enorm indsats for at få alle lande i Afrika, Asien og Latinamerika med i Vestens lejr. Dette sker ikke: De eneste lande, der nu er en del af "Vesten", er Japan, Australien og New Zealand (ikke engang helt), og jeg tror, det er det. Så vi har NATO, vi har et

forsøg på at skabe et globalt NATO, men det vil blive et meget hullet globalt NATO.

Vi står altså i en situation lige nu, hvor der opstår et nyt system, for hvad skal Rusland gøre? Deres midler er blevet stjålet, de er blevet smidt ud af SWIFT, så de begynder at opbygge et nyt system. De omdirigerer deres eksport til Asien; hvis Europa ikke vil aftage deres olie og gas, sælges det til Indien, Kina og andre lande. Mellem Rusland og Kina er der netop nu en enorm indsats for at opbygge et nyt kreditsystem, en ny international valuta, der foregår en af-dollarisering, hvilket er Vestens egen skyld. Vi har en nedtælling for dette, for om fire uger, afholdes SCO-topmødet, og efterfølgende G20-topmødet. I takt med at de finansielle problemer og hyperinflationen bliver værre, vil vi se en optrapning af denne kontrovers – og det er ikke “demokratier mod autokratier”. Det er de lande, hvis ledelse omfatter et oligarki, som absolut ønsker at bevare det kolonialistiske system. Fordi det kolonialistiske system eksisterer stadig. Formelt set havde mange af disse lande opnået uafhængighed, og i går havde vi et meget vellykket arrangement i forbindelse med 75-årsdagen for Indiens uafhængighed. Men i virkeligheden er vi stadig i et kolonialistisk system, så længe de vestlige finansinstitutioner kontrollerer verden via IMF og Verdensbanken, fordi Afrika, Latinamerika og landene i Asien nægtes udvikling, bortset fra de lande, der har besluttet at indgå i Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Den Nye Silkevej: Dette er efterhånden mere end 130 lande, som helt og holdent insisterer på deres status som alliancefri lande.

India, which has been the most important target by the West to be pulled into the camp of “democracies,” is defying that. I mean, there is not everything good in India: I have been talking to many of my Indian friends in the recent period, and they have said, domestically, there is a lot of tension because of the Hindu state, that Modi wants to have a state which is essentially Hindu, at the expense of the 200 million

Muslims and other religious minorities, but from the standpoint of foreign policy, there is a rapprochement between India and China, which is very important. And you have practically India insisting that its long friendship with the Soviet Union and now with Russia, will not be touched and they will not move away from that.

So, we have practically the countries of the BRICS, the SCO, most of the OIC [Organization for Islamic Cooperation], the African Union, and much of the Global South all going in the direction of working with China, and Russia: And that is clearly the majority of the world right now.

Now, if you talk to some of these people, Russians, Chinese, Indians, Africans, they would be quite happy to go, all of this, on their own. Because they say: We get infrastructure, we get real development, overcoming of poverty in the collaboration with China and Russia. So let the U.S. do whatever they want, let the Europeans be arrogant assholes, we don't care. But unfortunately, the problem is that I'm absolutely certain that when the West collapses more, and they will collapse—under the present circumstances, there is no way how this present, neoliberal financial system of the United States and Europe is not going to blow out. In Europe, it will blow out in coming weeks because of the gas price, and many other factors. But the problem is, that I'm convinced that NATO will not dissolve as peacefully as the Soviet Union did in 1991. You have to note the fact that the Soviet Union dissolved practically without a shot. Sure, there were some coup attempts in Moscow, but it did not come to an international conflict. No tanks were rolling, there was no '58 like in Hungary, or '68 in Prague, Czechoslovakia: It went all peacefully and through negotiations! And I'm absolutely concerned and worried that if we don't convince the Americans, in particular, and the Europeans that they have to cooperate with this emerging new bloc of nations, that we will have World War III.

Because, if there is an attempt to suppress the majority of the world, by having other provocations, assassinations like we saw with the daughter of Alexander Dugin, yesterday, which is a worrying sign that that is what people have in mind, or other atrocities—then, it will come to World War III. So the big challenge, and that is also the challenge for you, is, can we get the United States and Europe to give up their idea that there is a superiority of the white man, of the white oligarchy centered in Wall Street, Silicon Valley, and the City of London, in terms of their power; and can we get them to enter new paradigm for international relations?

I think this is the biggest challenge, and it will be decided in the next period. And you should make a personal commitment, that you will play an active role in bringing that result about. It is a personal decision, which you have to weigh in your consciousness, and you have to then make that decision, and decide what you want to do in this historical moment.

Now, there are many lessons to be learned. In reviewing again the history of India; and I must say, I really like China a lot, for many reasons, but I also absolutely love India, because India has a very fascinating culture. It is a cradle of human civilization, and as Lyn was very fascinated with that, and he always looked for the origins of scientific knowledge. And you don't get around India, because the Vedic writings and before that the transmission the Vedic hymns in a verbal form over many thousand years, probably, it's one of the early origins where you can find out what mankind did to come out of the last Ice Age, to develop astronomical knowledge, for agriculture, for orientation—all of that, you find in the Vedic writings. And these are some of the earliest transmissions of human knowledge, and therefore, it is very fascinating. And as Lyn always emphasized the writings of Bal Gangadhar Tilak, the Indian philosopher and scientist who wrote at the beginning of the 20th century, it

is very clear from these Vedic writings that the Indian civilization started about 9,500 or 10,000 years ago, which is 5,000 years older than generally assumed Mesopotamia to be.

And this is very interesting, because the question, how did we get to where we are? Recorded human history is very brief: It's only 10,000 years! It's nothing! From the standpoint of the universe it's just a moment. So it's very interesting. And obviously, there were many, many beautiful developments in the Indian renaissance, which took place from the middle of the 19th century to the beginning of the 20th century, produced some of the most powerful poets, and thinkers and philosophers, who are completely underrated in the West from the standpoint of what they contributed to universal history.

And naturally, the fight for Independence is extremely important, because Mahatma Gandhi, who was a young lawyer who had started to study in Great Britain, who at the beginning had actually had quite an excessive lifestyle; and then he recognized that that was completely off, and he went into the complete opposite, into a very ascetic life and very spiritual life. And he came to the conclusion that the method of nonviolence is the only way how you can resolve conflict. Because if you don't get violent thinking out of your system—James Bevel, who was the assistant to Martin Luther King, who always say you have to get it out of your system, and it is, in a certain sense, really a correct idea. You have to delete what is evil in your mind: You have to become a person who absolutely cannot stand for one second that a bad thought, an aggressive thought, a thought which hurts other people, is entering your mind. And Mahatma Gandhi developed that method and applied it in several big marches, and he was able to defeat the British Empire with that method!

Now, that is quite remarkable, because the history of India and the Independence fight has a very important moment in the history of our own organization. Because, Lyn, when he was a

soldier in the Second World War, in the China-Burma-India theater, happened to be in Kolkata, when the big riots took place in 1946. And he saw with what brutality the British soldiers were beating down, shooting the Indian protesters; and it was that image of being in the middle of the British Empire, trying to suppress this upheaval, which really shaped the way he proceeded afterwards, and how he recognized the crucial fight between Churchill and Truman on the one side, and what Franklin D. Roosevelt had intended instead. And that had a lasting impact on the way he would look at the world.

Now, what Mahatma Gandhi developed was a method of nonviolence, which is not just important in the social behavior, in the person-to-person behavior, but it is also the only way how you can conduct foreign policy and international relations. Because, especially with nuclear weapons, it should be clear to anybody, that once one nuclear weapon is used, the likelihood that all nuclear weapons will be used is 99.9%, almost 100%, for reasons which we can discuss and you can read about from Ted Postol and Hans Kristensen [Director of the Nuclear Information Project at the Federation of American Scientists], the famous Danish-born military expert. And when it comes to the use of nuclear weapons, civilization stops, because of nuclear winter.

So the question is, is this method of nonviolence applicable today, when more and more people are warning of World War III—John Mearsheimer, Kissinger, people who are actually part of the cause for the mess we are in, at least concerning Kissinger; but more and more people realize that an accident can lead to a catastrophe and we are in the most dangerous moment in the history of mankind. Is the method of nonviolence applicable under these circumstances? Or, is this military machine of NATO so powerful that it will steamroll forward and crush everything in its way? I think that is the most important question: Because if we do not induce people to accept the method of nonviolence, like Martin Luther King

did, who went to India to study for five weeks the writings of Gandhi and he came back, and the whole civil rights movement in the United States was based on that method.

So I believe that that is the way we have to go, because we, in the time of potential extinction, have to get to a new paradigm. And Nehru, when he was asked if nonviolence would help in respect to the nuclear bomb, replied, "what else should help?" And I'm more and more convinced that that is true.

However, it's not just to be anti-war: It is a method of thinking which we have to educate people into which is what Nicholas of Cusa, the great scientist from the 15th century, developed as the "coincidence of opposites." This is a very important idea: Because the way the oligarchy manipulates people is by playing differentiated groups against each other. In the United States, it's not the Republican and Democratic Parties on the top, because they're joined at the hip to each other; they're identical because they have the same Wall Street interest. But in terms of the so-called Trump followers and the Democrats, the polarization is huge and it's being played. And similarly, the Israelis and Palestinians, and you can go through various other situations that are like that.

So how do you define a level where such conflicts don't exist? Nicholas of Cusa developed the idea that the human mind is uniquely capable to identify a higher One, where the contradictions that exist on the lower level, do not exist. And Einstein said the same thing. He said: You can never find the solution to a problem on the same level where the problem arose. And then he came to his method of General Relativity, which expresses exactly that thinking. And Nicolas of Cusa's idea, the method of the "coincidence of opposites" was then in practice applied in the Peace of Westphalia, where 150 years of religious war were ended, by recognizing that if the war would continue, nobody would be left to enjoy the result.

That is why they then developed the principles of the Peace of Westphalia, where the first principle was that, for the sake of peace, every foreign policy from now on has to be based on love and on taking care of the interest of the other.

Now, that is absolutely true, because if you look for example at the relationship between China and Africa, I'm convinced that it's based on love. Churchill said, countries don't have love or even friends, they have interests. I think this is not true: I have talked to many Africans, who basically said that the attitude of the Chinese toward African nations is based on love. Now, I know that if you say that in the United States or in Germany, you get lynched for that, because it's not allowed to even think it. But I'm absolutely certain that in practice, it is that. Because if you act in the interest of the other, then that is practically love. It's not some romantic something, but it is to make something good for the other country or the other person.

We have to arrive at that, and thinking the higher One, obviously, right now, is the one humanity. This is why going back to the Vedic writings is so important, because you recognize at least all Indo-European languages derive from Sanskrit, and once you get the idea that there is a universal history and whatever your accidental existence represents right now—you're born in America, therefore you are an American—that's an accident! But in a larger sense, you belong to the one universal history, and you have to define that history from the standpoint of the future, which is, we must become the immortal species, by making sure that when the Sun becomes a problem for the Earth, which will be 2 billion or 5 billion years, we have to think about it now, how we make sure that we will be the immortal species by not building only a village on the Moon, or a city on Mars, but developing fusion power, developing interstellar travel, occupying maybe even other galaxies down the road; you know, we have to think in terms of the real laws of the physical universe, and that

we will only make it as the one humanity.

So, how do you get there? Obviously, the nonviolent method: You can go about it the Gandhi way; you can go about it the Confucius way, that you have to become a {xunzi} [ph] in your life, a wise person, getting rid of all that prevents you from being that; or you can be a Christian, believing that you should do good; or you can use the aesthetical method of aesthetical education, and personally think that is the most effective method I know of, because it puts the beauty of the soul as the goal. Now, I have always said, if people would pay as much attention to the beauty of their soul as they do when they go to the fitness studio trying to develop their biceps. I have once seen two men discussing when you make a motion like that [flexing her biceps], it comes out here, so do it here, and then it comes out there. [laughter] And they went through enormous pain to explain the difference about how you develop the most beautiful biceps: I think if people would develop the same attention to how to develop a beautiful soul, we would be in a much better position.

And you know, the way to do it, Schiller has written enormous amounts of beautiful ideas about it, not only the {Aesthetic Letters}, but also many other theoretical writings. And it is the question that that beauty, you get from great art. Why? Because, when you indulge in the creative process of a composer, a painter, a poet, for that moment, when you try to grasp that great piece of art, you become like the composer, like the painter, like the poet. And if you shorten the intervals in between, then you improve: Because the more you are creative, and the more you learn to be creative, and the less are the periods when your nasty inner self comes forward, the better. I have advised some people they should be singing all the time, and never do anything else, because when they sing, they're beautiful people, and when they don't sing they tend to let the inner sow out to run around. But that's just my observation.

So the question is, how do you become internally free. And the reason why the Schiller Institute is called Schiller Institute, is because I have found there is no other person who has a more beautiful image of man than Friedrich Schiller, because he has the idea that every person can be a beautiful soul, a genius, because only geniuses are really beautiful souls, as he develops; but how do you arrive at that? And he was extremely concerned about freedom, and that's why he totally rejected Kant—I mean, there are some stupid academic who say that Schiller was educated by Kant. Nothing could be more wrong, because he developed his entire method of aesthetic education as a rejection of Kant. Because he said the "moral imperative" of Kant, you know, "never do what you don't want others to do to you," that that was so much a suppression of the inner freedom, that if people apply that; and he said, if one has to watch them and see the procedure how they suppress their evil inner impulses, just to be moral—this may be necessary sometimes, before you do something really bad—but it is an insult to all of us who love freedom, and who love the freedom of the individual in the most beautiful expression. So he said, it has to come from this inner freedom: Freedom and necessity must be one, you must do your duty with passion. So when you know what is necessary, and you say, what is necessary for humanity and the development for humanity, you have to do it with joy, and then you are free! And that is something one can learn.

So I think these things are what is necessary to convey to our contemporaries, because I think we all must have a solemn commitment to not miss this incredible chance, that mankind can reach a new paradigm, and that we can actually start concentrating on those challenges only human can solve, like getting rid of cancer, getting rid of other untreatable or difficult to treat diseases, getting rid of the danger of asteroids hitting Earth: We have overcome gravitation in the developing space travel—well, that is just the first baby step. There is no limit to the self-perfection of man. I

believe that the idea that man is the only creature which is limitlessly self-perfectible, both in terms of the intellect and in terms of the moral beauty, is absolutely true. But it needs to be done.

That is what I wanted to say. [applause]

Hvorfra kommer den optimisme, som er nødvendig for at redde menneskeheden?

Den 21. august 2022 (EIRNS) – For at give det rette perspektiv på den nuværende strategiske krise og hvordan den kan ændres, overlader vi i dag vores læsere til samstemmende kommentarer fra Helga Zepp-LaRouche under hendes bemærkninger den 20. august, under konferencen “En hyldest i anledning af 75-årsdagen for Indiens uafhængighed” og fra Lyndon LaRouche i hans skrift: “On the Subject of Education” fra den 8. november 1999.

Helga Zepp-LaRouche: Mahatma Gandhis rolle, som i verden generelt forbindes med begrebet ikke-vold, udgør faktisk et langt større begrebsmæssig anskuelse, end hvad de fleste mennesker har kendskab til. Det er ikke kun at undlade at begå vold, men det er det modsatte. Det er en filosofi om kærlighed, det er en filosofi om at inkludere folk; at inddrage verden i sindet og hjertet og derved skabe en harmoni, hvorved der skabes fred.

Gandhis tanker var af afgørende betydning for fremkomsten af Den alliancefrie Bevægelse, og det vi ser i dag – og det er interessant nok heller ikke velkendt af de fleste mennesker i

Vesten – er, at vi har en fuldstændig renæssance af Den alliancefrie Bevægelse. Den opstod ikke helt af sig selv, men som en direkte reaktion på forsøget på at insistere på en unipolær verden, som de såkaldte vestlige lande forsøgte at gennemtvinge efter Sovjetunionens sammenbrud. Grundlæggende er hele situationen optrappet ganske meget nu, og især efter krigen i Ukraine er der et forsøg på at insistere på, at verden enten skal være i de såkaldte “demokratiers” lejr, eller i den modsatte lejr af såkaldte “autokratier”. Dette er lige nu kombineret med intentionen om at afkoble USA, Storbritannien, EU, Japan, Sydkorea, Australien fuldstændigt – eftersom det er “demokratiernes” eneste lejr – for fuldstændigt at foranledige et brud med Rusland, hvilket næsten allerede er blevet gennemført fuldstændigt på grund af de brutale sanktioner, men også for at “reducere afhængigheden af Kina”, hvilket er et andet ord for økonomisk opbrud, og for på en eller anden måde at tvinge alle ind i et globalt NATO.

Det har ført til et fuldstændigt tilbageslag som en boomerang, idet udviklingslandene ikke har oplevet meget godt fra “demokratierne”, og de har en tydelig erindring om, hvad kolonialismen gjorde og gør ved dem. De nægtede at blive inddraget i en geopolitisk blokdannelse ...

... Lad mig gentage, hvad angår den bydende nødvendighed af Gandhis filosofi. Vi står over for en utrolig situation, nemlig truslen om en atomkrig, som, hvis den indtræffer, vil føre til menneskehedens udslettelse. Vi er vidner til, at det finansielle system med stigende hastighed bryder sammen i form af hyperinflation. Vi står over for en global sult, og selv Kissinger advarer i en alder af 99 år om den nært forestående tredje verdenskrig. Alligevel må man sige, at han har bidraget meget til udviklingen af den verden, som den er i dag.

Så derfor har vi lige nu to helt forskellige situationer. Vi har den vestlige verden, som forsøger at forblive en dominerende faktor, og vi har en renæssance for Den alliancefrie Bevægelse, BRICS-landene, Bælte- og Vej-

Initiativet, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og en stor del af det globale syd, som faktisk forsøger at etablere en ny økonomisk verdensorden. De arbejder også meget energisk på et nyt kreditsystem, i lighed med det nye Bretton Woods, som Lyndon LaRouche for mange år siden definerede som den absolut nødvendige løsning. Vi foreslog at undgå den tredje verdenskrig ved at skabe en global international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvilket er den samme idé som det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Udviklingsinitiativ, som Xi Jinping har foreslået.

Lyndon LaRouche: Optimisme, som respekterer ideer, er baseret på begreber som sandfærdighed og retfærdighed. Hvordan kan vi være sikre på, at et øjeblik med en historisk opdagelse, som vi har oplevet igen, var et gyldigt bidrag på det tidspunkt, hvor opdagelsen blev gjort? Var denne opdagelse et skridt fremad i retning af sandhed for menneskeheden, og vil den stadig blive betragtet som et retfærdigt skridt i generationer efter vores tid? Er den et bidrag til den menneskelige arts magt i og over universet som helhed? Er den et bidrag til menneskehedens evne og impuls til at samarbejde på måder, der medfører nødvendige stigninger i menneskehedens velfærd?

Hvis disse betingelser er blevet opfyldt, er vores indstilling til hele menneskeheden en kærlig anskuelse i den betydning, som Platon tilskriver det græske begreb agapē, den samme betydning, som den kristne apostel Paulus fremhæver i kapitel 13 i sit første brev til korinterne. Dette praktiserede syn på menneskeheden i fortid, nutid og fremtid, for så vidt vi erfarer dette perspektiv i os selv, er grundlaget for historisk optimisme med hensyn til menneskeheden i almindelighed, såvel som for vores egen eksistens.

Hvad sker der så, hvis vi fjerner denne kvalitet af optimisme – som positivisterne og eksistentialisterne gør? Hvad sker der, hvis vi anvender Hobbes', Lockes, Nietzsches eller Heideggers patologiske pessimisme? Hvad hvis vi indfører

Immanuel Kants benægtelse af eksistensen af en sandhed, som bl.a. eksistentialisterne Jaspers, Arendt og Heidegger gør det? Hvad hvis vi opnår dette ved at fjerne sandhedsprincipperne fra undervisningen og i stedet erstatte sandheden med den moralske relativisme i form af "følelsernes sensitivitet" eller blot den angiveligt "demokratiske" autoritet for alle forskellige meninger? Resultatet af en sådan udryddelse af optimismens fundament er at omdanne børn til teenagere og voksne bæster. Det har været den samlede virkning af de sidste to generationers systemiske demoralisering af vores uddannelsessystemer. Hvis yderligere en generation fortsætter i samme retning, vil det mindst garantere en midlertidig udryddelse af alt det, vi med rimelighed kan beskrive som "civiliseret liv".

Foto: Flashing Moment, Pexels

Livestream: En hyldest i anledning af 75-årsdagen for Indiens uafhængighed

Den 17. august 2022, EIRNS: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af det internationale Schiller Institut, vil afholde en særlig online-præsentation til fejring af 75-årsdagen for Indiens uafhængighed, lørdag den 20. august. Sammen med Helga Zepp-LaRouche vil Sam Pitroda, en innovatør, iværksætter og politiker, være til stede. Han har været minister og rådgiver for syv indiske premierministre i årenes løb.

Denne præsentation vil fremføre Schiller Instituttets forslag

om at skabe en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som afviser den evindelige krigsførelse fra "Global NATO". Zepp-LaRouche har længe diskuteret denne tilgang, bl.a. i "Gandhis vision for et nyt paradigme i internationale relationer, et verdenssundhedssystem og direkte ikke-voldelige aktioner i tider præget af socialt sammenbrud", et indlæg på den internationale online-konference hos Association of Asian Scholars on "Revisiting Gandhi": Peace, Justice and Development", den 30.-31. oktober 2020.

Zepp-LaRouches og hendes mands, den afdøde statsmand og økonom Lyndon LaRouche, forhold til Indien udgjorde en afgørende indflydelse i dannelsen af Schiller Instituttet. Lyndon LaRouche beskrev i sit vidneudsagn til en international domstol bestående af lovgivere, juridiske eksperter, diplomater og borgerrettighedsledere, der gennemførte uafhængige høringer for at undersøge fejl og forsømmelser i USA's justitsministerium, hvorledes han indledte sin politiske karriere.

En række af disse studerende, som deltog i [mine] forelæsninger, blev tilknyttet mig, og ud af denne tilknytning opstod en spirende politisk organisation, i lige så høj grad en filosofisk, som en politisk organisation. Vores væsentligste engagement var forhold vedrørende Den tredje Verden og relaterede emner – det vil sige, at økonomisk retfærdighed for det, som betegnes Den tredje Verden, er afgørende for et retfærdigt samfund for alle nationer. Jeg blev særlig knyttet til denne sag under min militærtjeneste i Indien, hvor jeg erfarede, hvad kolonialisme forårsager hos folk... og at hvis vi tillod de omstændigheder, som jeg så herske i Den tredje Verden, ville vi påføre os selv en slags katastrofe, enten krig eller noget tilsvarende. Og det udgjorde i bund og grund vort engagement som organisation.

– Lyndon LaRouche, tale i 1995:

Den 6. august bragte The Hindu, en stor indisk avis, en

artikel med titlen "Schiller Institute Calls for New Bretton Woods to End War, Economic Crisis", illustreret med et prominent fotografi af et møde i 2001 mellem hr. og fru LaRouche og den daværende indiske præsident K.R. Narayanan i præsidentens kontor.

Zepp-LaRouche og Schiller-instituttet arrangerer en weekend-konference den 10.-11. september, hvor Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag fejres, og hvor man kræver, at en videnskabelig og kulturel dialog mellem Indien, USA, Rusland og Kina erstatter den fremdrift mod krig, som i øjeblikket dominerer i verden, og at det spirituelle civiliserede standpunkt i Gandhis vision om et nyt paradigme i internationale relationer gennem sådanne konferencer bliver et middel til fred gennem økonomisk udvikling på verdensplan.

Zepp-LaRouche vil endvidere bekendtgøre den første offentliggørelse nogensinde af et "Indien-essay" fra januar 1985 af LaRouche, "The Implications of Tilak's Theses for the Scientific Potential of India Today", som snart vil blive tilgængelig gennem Executive Intelligence Review. Andre LaRouche-dokumenter om Indien omfatter "A Fifty-Year Development Policy for the Indian-Pacific Ocean Basin" og "The Present Scientific Implications of Vedic Calendars from the Standpoint of Kepler and Circles of Gauss".

Deltag i mødet med Helga Zepp-LaRouche og Sam Pitroda for at debattere!

Udvalgt billede: Studio Art Smile, Pexels

Ukraine “søger sanktioner i andre lande” for personer på dens sortliste

På engelsk:

Aug. 5 (EIRNS)—A non-serious “critique” of the Ukrainian blacklist in the Indian website “The Print” on July 29 quotes top Zelensky Administration advisor Mikhailo Podolyak [Adviser to the Head of the Office of the President of Ukraine] on punishments Ukraine seeks for those on its list. The article is on the subject of the three Indians blacklisted: Sam Pitroda, journalist Saeed Naqvi, and diplomat P.S. Raghavan. [Link to the article.](#)

Author Kapil Komireddi, who interviewed Podolyak for Britain’s *Telegraph* in March, reports that he asked Podolyak to “explain” the hitlist. The reply in brief is the Zelenskyy government wants to have the listed prominent individuals “sanctioned” by various countries; treated as though they were “instruments of war”; their influence limited; and to subject them to “military lustration.”

Podolyak told Komireddi: “The inclusion of certain people, including representatives of foreign states, in the ‘military lustration lists,’ is absolutely justified because information is an extremely important part of the war as a whole... Of course, any justification of the war in favor of Russia, any mention that Russia had the right to attack another country, the denial of Russian war crimes and the spread of disinformation, is an indirect form of participation in a hybrid war and support for the massacres of Ukrainians. Ukraine constantly monitors which public figures in the world are spreading Russia’s cannibalistic narratives. Recording such facts, we consider these people to be unconditional

agents of Russian influence... This means that we officially respond to this with sanctions both within the country and seek sanctions against them in other countries of the civilized world. I will repeat once again because it's important: These people ... themselves are a kind of instrument of war. And of course, Ukraine is obliged to limit the influence of such people."

"Lustration" is a Roman term meaning purification or "cleansing"; but since the 2014 coup d'état in Ukraine, it has had a very specific meaning: purge. A *Washington Post* guest post reported it April 9, 2014, with a photo of Communist lawmakers of the Verkhovna Rada being attacked. A Lustration Committee was created and attached to the Council of Ministers within days of the Maidan coup. Judges, court administrators, local civil servants, intelligence personnel, all were subject to lustration and possible criminal prosecution; then came members of the Supreme Rada; then entire party delegations in the Rada. "Military lustration" was much discussed and conducted in post-Soviet Europe in the 1990s; and carried out against the Iraqi Armed Forces after the 2003 U.S. invasion, with terrible results...

Now, says Podolyak, citizens of foreign states are on the purge list.

Billede: President.gov.ua CC 4.0

**POLITISK ORIENTERING den 9.
august 2022:**

Vil vi tillade en gentagelse af 1930'ernes terror og ødelæggelser i dagens Europa og USA?

Med formand Tom Gillesberg.

Emner, bl.a.:

Vil vi tillade en gentagelse af 1930'ernes terror og ødelæggelser i dagens Europa og USA?

Med formand Tom Gillesberg

Emner, bl.a.:

Nedsmeltning af det vestlige finanssystem: hyperinflation, rentestigninger, fødevarekrise og nu oven i et truende økonomisk sammenbrud i Europa pga. Vestens sanktioner imod Rusland.

Krisen i finanssystemet er drivkraften i ønsket om krig og kaos.

Vesten fremprovokerede krigen mellem Rusland og Ukraine. Nu forsøges en krig mellem Kina og Taiwan udløst med Nancy Pelosis besøg i Taiwan.

Skandalen om Ukraines sortliste af vestlige politikere og eksperter, inkl. samråd i Udenrigsudvalget, hvor Udenrigsminister Jeppe Kofod skal svare på to spørgsmål stillet af MF Marie Krarup den 2. september:

“Vil ministeren forholde sig til den ukrainske liste over udlændinge, som “fremmer” den russiske fortælling, herunder bedes ministeren svare på, om listen efter regeringens opfattelse er udtryk for respekt for ytringsfrihed, demokrati

og andre værdier, som ministeren mener, Danmark bør fremme i verden?”

“Mener ministeren, at Danmark fortsat kan begrunde sin støtte til Ukraine med våben og penge med, at Danmark således er med til at støtte demokratiske værdier uden for Danmark?”

Pressedækning af skandalen i Danmark, Indien, Tyskland og USA

Landmænd i oprør i Holland, Tyskland og mange andre steder over de voksende klimakrav der truer deres eksisten (og fødevareforsyningen).

Protesterne vil blive langt større i løbet af efteråret og vinteren og indbefatte langt større dele af befolkningen. Vil man slå dem ned med hård hånd for at gennemtvinge krigspolitik og grøn omstilling?

FBI's razzia af Trumps bopæl viser at alle normale konventioner er smidt ud. Man er desperate for at beholde magten med alle midler.

Vil vi i Danmark ofre vores velfærd for militær oprustning og fortsatte meningsløse krige?

I stedet for at gøre Rusland, Kina og resten af verden til Vestens fjender skal vi samarbejde med om fred, infrastruktur og økonomisk udvikling for alle.

Derfor stiller Tom Gillesberg op til det kommende folketingsvalg for at sikre at de større spørgsmål om krig eller fred, 18 milliarder om året til mere militær eller sundhedsvæsen, uddannelse, dagpleje og investeringer i samfundsøkonomien. Meld dig og hjælp til.

Indiske medier bryder mørklægningen af Schiller Instituttet og LaRouche-løsningen på verdenskrisen

Den 6. august, 2022 (EIRNS) – The Hindu, en af Indiens "historisk ledende aviser", den næststørste engelsksprogede avis i landet, som er blevet publiceret dagligt siden 1889, rapporterede i dag om Schiller Instituttets strategi til sikring af global fred og udvikling, og hvordan denne er vokset ud af årtiers organisering af Lyndon og Helga LaRouche, herunder deres mange tilknytninger til selve Indien.

Overskriften på Kallol Bhattacharjees rapport om hans interview med Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, opsummerer denne strategi: "Schiller Instituttet opfordrer til et nyt Bretton Woods for at afslutte krig og økonomisk krise".

Det ledsagende fotografi af de to LaRouche'er i selskab med den indiske præsident, Kocheril Raman Narayanan, som blev taget da de mødtes i december 2001 på hans officielle residens, Rashtrapati Bhavan, vækker yderligere opmærksomhed hos enhver læser af The Hindu.

Artiklen blev indledt: "Den globale tænketank Schiller Instituttet, som for nylig kom i overskrifterne for at organisere en international konference om krigen i Ukraine og den økonomiske krise, blev formet af ideer fra den afdøde amerikanske økonom Lyndon LaRouche, som var vidne til det offentlige blodbad i 1946 i Kolkata, forklarede fru Helga LaRouche, som stiftede instituttet i 1984. I et

telefoninterview med The Hindu oplyste fru LaRouche, at hendes afdøde mand tjente som amerikansk soldat i Kina-Indien-Myanmar-området under Anden Verdenskrig, og at hans ideer til bekæmpelse af den britiske imperialisme blev formet på det tidspunkt og gennem interaktioner med en lang række indiske ledere, herunder premierminister Indira Gandhi.”

Interviewet gav et bredt indblik i den kamp for den nye internationale økonomiske orden, som Lyndon og Helga LaRouche havde kæmpet for fra tiden efter “Nixon-chokket” imod dollaren i 1971 og frem til i dag, hvor det neoliberale system står over for “blow out”, sammenbrud, og truslen om at de “interventionistiske krige”, som begyndte med Bush, nu kan medføre en global krig. Bhattacharjee efterlod sine læsere med denne sidste advarsel fra Helga: “Hvis vi ikke får USA og Europa ind på et nyt spor, hen imod et nyt system [New Bretton Woods], bliver krigsfaren blot forværret.” (<https://www.thehindu.com/news/national/schiller-institute-calls-for-new-bretton-woods-to-end-war-economic-crisis/article65733943.ece>)

Interviewet udgør et større brud på det “Globale NATO’s”-fortælling om krig og økonomisk politik i en af de fire stormagter, som Lyndon LaRouche hævdede ville have styrke til, hvis de forenede sig, at skabe det Nye Bretton Woods, der skal erstatte det døende, oligarkiske system.

Ironisk nok kom interviewet i stand på grund af det globale NATO’s desperate træk med at anvende sit redskab, det ukrainske nationale sikkerheds- og forsvarsråds Center for Countering Disinformation (CCD), til at angribe Schiller Instituttet, Zepp-LaRouche personligt og andre fremtrædende internationale personligheder, der ikke bekræfter “fortællingen” om NATO’s krigspolitik vedrørende Ukraine. Tre af de personer, der er nævnt på den ukrainske sortliste, er prominente indere, herunder formanden for Indiens nationale sikkerhedsråd, P.S. Raghavan, en omstændighed, som er blevet offentliggjort af forskellige indiske medier, herunder The

Hindu.

Det globale NATO's "tankepoliti" er ved at give bagslag. The Hindu rapporterede i en separat artikel, at forbindelserne mellem Indien og Ukraine kunne blive påvirket af landets trusler om at indføre sanktioner mod dem, som det udpeger som "russiske propagandister". Formand for Folketingets Udenrigsudvalg, Bertel Haarder, har på vegne af udvalgsmedlem Marie Krarup sendt et brev til den danske udenrigsminister, Jeppe Kofod, hvori han formelt rejser spørgsmål om den ukrainske regerings målrettede udpegning af tre danske eksperter. Scott Ritter, en anden af de personer, der står på CCD's sortliste, har med stor ihærdighed sat spørgsmålet på den amerikanske politiske dagsorden, og har peget på de forfatningsmæssige spørgsmål som opstår, idet senator Rand Paul og LaRouche-kandidaten Diane Sorensen, der kæmper om flertalsleder i Senatet, Chuck Schumers, taburet, står på den samme sortliste.

Flere røster må lyde! Hindu-reporteren gjorde blot det, som ærlige journalister plejede at gøre som en selvfølge: Når en betydningsfuld skandale brød ud, ringede de til kilden for at finde ud af, hvad der var på færde, hvad det drejede sig om, og så offentliggjorde de historien, påpegede Zepp-LaRouche i dag.

Zepp-LaRouche gik lige til sagen: Uden et nyt Bretton Woods er vi på vej mod en atomkrig. Folk i Europa og USA insisterer på, at "vi ikke har magten til at gøre dette, at ændre systemet!" Men Kina og Rusland gør det!

Lyndon LaRouche tog det samme kritiske spørgsmål op – "magten til at gøre dette" – i en tale den 11. juni 2002 på en konference, sponsoreret for ham af Alumni Association of the Superior War College (ADESG) i Brasilien og Executive Intelligence Review i São Paulo, Brasilien. LaRouches emne var: "Den globale systemiske krise og frihandelens ophør". Han argumenterede:

“Vi er nu nået til et punkt, hvor de eksisterende definitioner, aksiomer og postulater i det system, som i stigende grad har styret hele verden i de sidste 35 år, nu har vist sig at være en katastrofal fiasko...

“Hvad er løsningen? ... problemet i dag er benægtelse. Folk er bange. De er bange for magten. De er bange for IMF's magt. De er bange for USA's magt. Og derfor siger de, at vi er nødt til at spille efter de generelt accepterede regler blandt IMF's nationer og USA's regler. Når man forsøger at løse et problem, siger man derfor: “Vi er nødt til at finde en løsning inden for rammerne af reglerne! Man kan ikke overtræde reglerne. Du er nødt til at finde et alternativ inden for reglerne”. Men hvad jeg har antydnet til jer er, at der ikke findes nogen løsninger i overensstemmelse med reglerne!...

“Vi befinder os i en dekadent kultur, et dekadent system, som er ved at ødelægge os! Og vi vil ikke finde løsninger i et system, som har vist, at systemets definitioner, aksiomer og postulater garanterer ødelæggelse! Men folk siger: “Men man er nødt til at følge reglerne! Men hvad er reglerne? Reglerne er netop de aksiomer, definitioner og postulater, som har ødelagt os!

“Hvorfor kan vi ikke ændre reglerne? Er vi ikke mennesker? Repræsenterer vi ikke nationer, der har – læs ... det første kapitel i 1. Mosebog: Er mand og kvinde ikke skabt ligeværdigt i Universets Skabers billede og udstyret med disse kræfter? Har vi ikke mere end nogen anden på denne planet beføjelse til at ændre reglerne? Vi har magten. Det er det, som suverænitet betyder. Suverænitet betyder bemyndigelsen til at lave de regler, ved hjælp af hvilke vi kan overleve. Det betyder ikke, at vi kan lave alle de regler, vi har lyst til. Det betyder, at vi skal have ansvar og kompetence; men vi har ret til at beslutte.

“Den amerikanske forfatning indeholder faktisk to principper. Det ene er suverænitet. USA's præsident ... har i henhold til

vores forfatning ansvaret for at forsvare USA's suverænitet... Hans anden forpligtelse ... er at forsvare og fremme de nuværende og kommende generationers generelle velfærd. Alt andet i forfatningen er relativt ligegyldigt, sammenlignet med disse to ting i forfatningens indledende tekst, disse to principper.

“Jeg er sikker på, at det er den samme lov i Brasilien, alle patrioters sind og samvittighed. Regeringen skal tage ansvaret, for forsvaret af nationens suverænitet og for fremme af befolkningens generelle velfærd, for de nuværende og fremtidige generationer. Og når regeringerne overvejer, som USA og Brasilien burde overveje det, og som Argentina burde overveje det: Er ansvaret så ikke at nå frem til en rationel vurdering af det, som Gud ønskede, at vi skulle opdage, ved hjælp af de fornuftige åndsevner, som vi er udstyret med? Og ud fra de erfaringer, vi har? Og så at udarbejde de regler, som erstatter de regler, som har svigtet.”
(https://larouchepub.com/eiw/public/2002/eirv29n28-20020726/eirv29n28-20020726_018-the_global_systemic_crisis_and_t-lar.pdf)